

หลักสูตรการศึกษาพระคัมภีร์

การเรียกของพระเจ้า

บทที่ 7

การเรียกของพระเจ้า

“มีแผนใหญ่กำลังดำเนินการอยู่ที่นี่...” —เซอร์ วินสตัน เชอร์ชิลล์ นายกรัฐมนตรีอังกฤษ 2483-2488

2494-2498

Euripides ศตวรรษที่ 5 ก่อนคริสต์ศักราช นักปรัชญาถามว่า: “พระเจ้าคืออะไร? อะไรไม่ใช่พระเจ้า? ระหว่างมนุษย์กับพระเจ้าคืออะไร? ใครจะว่าอย่างไร?” ตอนนี้อยู่ 2,500 ปีต่อมา

พวกเราหลายคนยังคงรู้สึกทึ่งและงุนงงกับความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้าผู้สร้าง

ส่วนใหญ่คิดว่าความสัมพันธ์ของพระเจ้าและการติดต่อกับมนุษย์เป็นเพียงความลึกลับที่ยิ่งใหญ่และหยั่งไม่ถึง

ในทางกลับกัน เราทุกคนเข้าใจว่าความสัมพันธ์มีความสำคัญ ชีวิตของเราวนเวียนอยู่รอบๆ ครอบครัว เพื่อน เพื่อนบ้าน และเพื่อนร่วมงาน แต่พระเจ้าเหมาะกับที่ไหน?

ความสัมพันธ์ของพระเจ้ากับมนุษย์มีความหมายอย่างไร?

พระองค์ทรงให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ได้อย่างไร? มนุษย์ต้องการความสัมพันธ์กับพระเจ้าหรือไม่?

ถ้าเป็นเช่นนั้น อะไรคือพื้นฐานและจุดประสงค์ของความสัมพันธ์นั้น?

พระเจ้ากำลังสร้างครอบครัว—ครอบครัวของพระองค์เอง

พระองค์ทรงสร้างเราเพื่อให้เรามีความสัมพันธ์พิเศษแบบพ่อลูกกับพระองค์

ในบทเรียนนี้

เราจะสำรวจคำถามที่สำคัญเหล่านี้อย่างถี่ถ้วนและดูว่าพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ตอบคำถามเหล่านี้ได้อย่างไร

พระเจ้าต้องการความสัมพันธ์กับเรา

เราทุกคนเคยเผชิญกับคำถามโบราณว่า "ใครหรือทำอะไรเกิดก่อนกัน"

คำถามอาจนำไปใช้กับความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า สิ่งใดมาก่อน

ความต้องการของมนุษย์ในการมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าหรือความปรารถนาของพระเจ้าในการมีความสัมพันธ์กับมนุษย์ นี่คือการตอบ:

“เรารักพระองค์เพราะพระองค์ทรงรักเราก่อน” อัครสาวกยอห์นอธิบาย (1 ยอห์น 4:19 เน้นย้ำตลอด) ยอห์นบอกเราด้วยว่า “นี่คือความรัก ไม่ใช่ที่เรารักพระเจ้า แต่คือพระองค์ทรงรักเราและส่งพระบุตรมาเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปของเรา” (ข้อ 10 ฉบับมาตรฐานแก้ไขใหม่)

ชัดเจนว่าเป็นความปรารถนาและแผนการของพระเจ้าที่จะสร้างความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับพระองค์เอง

เราต้องระลึกถึงพระประสงค์ของพระเจ้าในการสร้างเรา บทเรียนก่อนหน้าของหลักสูตรการศึกษาพระคัมภีร์นี้ครอบคลุมพระประสงค์และแผนการของพระองค์เพื่อมนุษยชาติอย่างกว้างขวาง เราเรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงออกแบบมนุษย์ให้สะท้อนพระอุปนิสัยของพระองค์— ให้เป็นเหมือนพระองค์ “ในวันที่พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์นั้น พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระเจ้า” (ปฐมกาล 5:1) “ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระองค์ ตามพระฉายาของพระเจ้าได้ทรงสร้างเขาขึ้น พระองค์ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง” (ปฐมกาล 1:27)

เราจำเป็นต้องพิจารณาหลักการพื้นฐานบางประการเกี่ยวกับความสัมพันธ์ก่อนที่เราจะลงลึกในรายละเอียดของคำมั่นสัญญาของพระเจ้าและความคาดหวังของพระองค์จากความสัมพันธ์ของพระองค์กับเรา

ต้องถามก่อนว่าความสัมพันธ์คืออะไร? พจนานุกรม New World College ของเว็บไซต์ให้คำนิยามว่าเป็น “คุณภาพหรือสถานะของความเกี่ยวข้องกัน สิ่งที่แนบมาอย่างต่อเนื่องหรือความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล”

พระเจ้าทรงสร้างความสัมพันธ์ประเภทนี้กับอิสราเอลโบราณเมื่อพระองค์ตรัสว่า “เราจะดำเนินท่ามกลางพวกเขาและเป็นพระเจ้าของพวกเขา และพวกเขาจะเป็นประชากรของเรา” (เลวีนิติ 26:12)

คำสองสามคำเหล่านี้สรุปสิ่งที่พระเจ้าต้องการในความสัมพันธ์ของพระองค์กับผู้คน สังเกตสองด้านของถ้อยแถลงง่ายๆ ของพระเจ้า

ประการแรก พระองค์ทรงแสดงความปรารถนาให้เราได้รับรู้และยอมรับพระองค์ในฐานะสิ่งมีชีวิตสูงสุด จากนั้นพระองค์ทรงแสดงความปรารถนาที่จะคบหา มีความสัมพันธ์กับผู้ที่ยอมรับพระองค์เป็นพระเจ้าของพวกเขา

เมื่อเราเข้าใจว่าพระเจ้าทรงปรารถนาความสัมพันธ์กับเรา เราควรจะตระหนักว่าเราต้องการพระองค์อย่างแท้จริง อัครสาวกเปาโลเตือนเราว่า “ไม่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการที่เรามีอำนาจเพียงพอในตัวเรา เราไม่สามารถเรียกร้องสิ่งใดเป็นของเราเองได้ ฤทธิ์อำนาจที่เรามีมาจากพระเจ้า” (2 โครินธ์ 3:5, พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับแก้ไข)

อัครสาวกยอห์นบรรยายสั้น ๆ ถึงธรรมชาติของความสัมพันธ์ที่เราต้องมีกับพระเจ้า “จงดูเถิดว่าพระบิดาทรงประทานความรักแก่เรามากเพียงไร ที่เราจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรของพระเจ้า! ... ท่านที่รัก บัดนี้เราเป็นลูกของพระเจ้า และยังไม่มีการเปิดเผยว่าเราจะเป็นอย่างไร แต่เรารู้ว่าเมื่อพระองค์ทรงปรากฏ เราจะเป็นเหมือนพระองค์ เพราะเราจะเห็นพระองค์อย่างที่เราเห็นพระองค์ทรงเป็น และทุกคนที่มีความหวังในพระองค์ก็ชำระตนให้บริสุทธิ์เหมือนที่พระองค์ทรงบริสุทธิ์” (1 ยอห์น 3:1-3)

ที่นี่เราเห็นจุดประสงค์ของการสร้างมนุษย์: พระเจ้ากำลังสร้างครอบครัว—ครอบครัวของพระองค์เอง พระองค์ทรงสร้างเราเพื่อให้เรามีความสัมพันธ์พิเศษแบบพ่อลูกกับพระองค์ พระเจ้าวางแผนที่จะมอบความเป็นอมตะให้กับเรา ดังที่เปาโลอธิบาย “ร่างกายที่เน่าเปื่อยนี้ต้องสวมสิ่งที่ไม่เน่าเปื่อย และสิ่งที่ต้องตายจะต้องเป็นอมตะ” (1 โครินธ์ 15:53) พระเจ้าต้องการให้เราที่มีความสัมพันธ์นิรันดร์ในฐานะลูกของพระองค์

เปาโลบอกเราว่า “พระเจ้าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา... ปรารถนาให้ทุกคนได้รับความรอดและมารู้ความจริง” (1 ทิโมธี 2:3-4) พระเจ้าทรงวางแผนวิธีที่จะทำให้มนุษย์ทุกคนสามารถมีความสัมพันธ์นี้ได้ตามตารางเวลาของพระองค์ ดังที่เปโตรเขียนไว้ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงหย่อนยานในคำสัญญาของพระองค์ ดังที่บางคนมองว่าหย่อนยาน แต่ทรงอดกลั้นต่อเรา มิได้ทรงปรารถนาให้ผู้ใดพินาศ แต่ทรงประสงค์ให้ทุกคนสำนึกผิด” (2 เปโตร 3:9)

สังเกตว่าเปโตรกล่าวว่าการกลับใจมีบทบาทสำคัญในการประสานความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ พระเจ้ากระตือรือร้นที่จะสร้างความสัมพันธ์นั้น แต่พระองค์ทรงกำหนดเงื่อนไขให้ขึ้นอยู่กับความเต็มใจของเราที่จะรับรู้ รับทราบ และกลับใจจากแนวทางเดิมของเรา และมุ่งมั่นที่จะแสวงหาพระองค์ พระเจ้าเท่านั้นที่จะสามารถไถ่เราจากโทษถึงตายที่เราสมควรได้รับเพราะบาปของเรา (สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติม โปรดดู “เหตุใดเราจึงต้องมีพระเจ้า” หน้า E11)

พระเจ้าทรงเรียกใคร?

พระเยซูตรัสว่า “เพราะทรงเรียกหลายคน แต่น้อยคนนักที่ทรงเลือก” (มัทธิว 22:14)

อะไรคือความแตกต่างระหว่างการถูกเรียกและกำลังถูกเลือก? คำภาษากรีก *kletos* ที่แปลว่า "ทรงเรียก" สามารถแปลว่า "เชิญ" ได้เช่นกัน การทรงเรียกจากพระเจ้าคือข้อเสนอของพระองค์ การเชื่อเชิญให้กลับใจและเข้าสู่ความสัมพันธ์กับพระองค์

ในโรม 8:28-30 เราอ่านว่า “เรารู้ว่าในทุกสิ่งพระเจ้าทรงกระทำเพื่อประโยชน์ของผู้ที่รักพระองค์ พวกเขาคือคนที่เขาเรียกว่า [*kletos* ได้รับเชิญ] เพราะนั่นคือแผนของเขา . . และเขาตัดสินใจว่าพวกเขาจะเป็นเหมือนพระบุตรของเขาเพื่อที่พระเยซูจะได้เป็นบุตรหัวปีของพี่น้องหลายคน พระเจ้าทรงวางแผนให้พวกเขาเป็นเหมือนพระบุตรของพระองค์ และผู้ที่พระองค์ทรงดำริจะเป็นเหมือนพระบุตร พระองค์ก็ทรงเรียกเช่นกัน และบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงเรียกมานั้น พระองค์ก็ทรงทำให้ถูกต้องด้วย และบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงประพฤติกอบธรรม พระองค์ก็ทรงสรรเสริญด้วย” (โรม 8:28 30 ฉบับศตวรรษใหม่)

ใช่ พระเจ้าต้องเรียกหรือเชิญให้เราเข้าสู่ความสัมพันธ์กับพระองค์ก่อน พระองค์ทรงทำเช่นนี้โดยเปิดใจให้เราเข้าใจพระคัมภีร์ขั้นพื้นฐานและความจำเป็นในการกลับใจของเรา

ทำไมพระเจ้าต้องเชิญให้เรา มีความสัมพันธ์กับพระองค์? พระคริสต์ทรงตอบคำถามนั้นในยอห์น 6:44: “ไม่มีใครมาหาเราได้เว้นแต่พระบิดาผู้ทรงใช้เรามาจะทรงชักนำเขา และเราจะให้เขาฟื้นขึ้นมาในวันสุดท้าย”

ถ้าพระเจ้าไม่ได้ใส่ความเข้าใจในพระวจนะของพระองค์ไว้ในจิตใจของเราและให้แรงจูงใจแก่เราในการกลับใจ เราจะไม่มีทางรู้ว่าเราต้องเปลี่ยนแปลงมากเพียงใด

พระเจ้าต้องเรียกหรือเชิญให้เรา มีความสัมพันธ์กับพระองค์ก่อน พระองค์ทรงทำเช่นนี้โดยเปิดใจให้เราเข้าใจพระคัมภีร์ขั้นพื้นฐานและความจำเป็นในการกลับใจของเรา

แต่การตระหนักถึงความจำเป็นในการเปลี่ยนแปลงเป็นเพียงการตระหนักถึงการทรงเรียกของพระเจ้าเท่านั้น

เฉพาะผู้ที่ตอบสนองและกลับใจเท่านั้นที่จะได้รับเลือกให้มีความสัมพันธ์พิเศษกับพระองค์ในพระกายฝ่ายวิญญาณซึ่งเป็นศาสนจักรของพระองค์ เปาโลกล่าวถึงผู้ที่ตอบรับคำเชิญของพระเจ้าว่าเป็น

“คริสตจักรของพระเจ้า .. ผู้ที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ในพระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งทรงเรียก [รับเชิญ]

ให้เป็นวิสุทธิชน ร่วมกับทุกคนที่ร้องออกพระนามพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราในทุกที่” (1

โครินธ์ 1:2) ผู้ที่กลับใจและรับบัพติศมา (กิจการ 2:38) จะได้รับเลือกให้

“รับความรอดโดยการชำระให้บริสุทธิ์โดยพระวิญญาณ และเชื่อในความจริง” (2 เธสะโลนิกา 2:13)

พระเจ้าทรงเชื่อเชิญให้เข้าร่วมในความสัมพันธ์พิเศษนี้มากกว่าตอบรับ อย่างไรก็ตาม

คัมภีร์ไบเบิลเปิดเผยว่าคนส่วนใหญ่ที่ถูกเรียกไม่ตอบรับคำเชิญด้วยเหตุผลหลายประการ

นั่นคือเหตุผลที่หลายคนถูกเรียกมากกว่าได้รับเลือกให้รับความรอดในวันนี้

ในคำอุปมาเรื่องผู้หว่านและเมล็ดพืช (มัทธิว 13:18-23) พระคริสต์ทรงอธิบายว่าผู้หว่าน (พระเจ้า)

ได้หว่านเมล็ดเชื่อเชิญไปยังคนจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม ด้วยเหตุผลต่างๆ นานา รวมถึงการหลงกลวงโดย

"คนชั่วร้าย" (ปีศาจ) การขาดรากฐานฝ่ายวิญญาณ แรงกดดันจากเพื่อนและญาติ

และความฟุ้งซ่านของการดูแลร่างกายในชีวิตนี้ ส่วนใหญ่ไม่ยอมรับคำเชิญของพระเจ้าให้ใกล้ชิด

ความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระองค์ มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่ทำและเกิดผลในที่สุด

น้อยคนนักที่จะยอมรับการเรียกของพระเจ้า

พระคัมภีร์บอกเราว่ามนุษย์กลุ่มแรกปฏิเสธข้อเสนอของพระเจ้าสำหรับความสัมพันธ์กับพระองค์
อดัมและอีฟตัดสินใจไม่เชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ พระองค์ทรงขับไล่พวกเขาออกจากสวนเอเดน

ไม่นานหลังจากพ่อแม่ของมนุษย์คนแรกของเราในสวนเอเดน

ผู้คนเริ่มเปลี่ยนความเลื่อมใสในพระเจ้าด้วยการนมัสการในแบบของพวกเขาเอง พวกเขากลายเป็นคนใหม่

รูปเคารพอย่างรวดเร็วโดยจงใจปฏิเสธกฎหมายของพระเจ้า เช่นเดียวกับอดัมและอีฟ

พวกเขาปฏิเสธความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพระเจ้าโดยการกระทำของพวกเขา (ปฐมกาล 6:3-7)

พฤติกรรมของมนุษย์ทำลายล้างมากขึ้นจนในที่สุดพระเจ้าก็ทำลายสังคมที่ชั่วร้ายในวันนั้นในเหตุการณ์น้ำท่วมใหญ่ในสมัยโนอาห์

สังเกตจุดที่เปาโลกล่าวโทษความแตกแยกในความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์

“เพราะพระเจ้าทรงตำหนิพระพิโรธจากสวรรค์ต่อความอธรรมและความชั่วร้ายทั้งหมดของผู้ซึ่งกดขี่ความจริงด้วยความชั่วร้าย เพราะสิ่งที่สามารถรู้ได้เกี่ยวกับพระเจ้านั้นเป็นที่แจ้งแก่พวกเขา

เพราะพระเจ้าทรงตำหนิแก่พวกเขาแล้ว นับตั้งแต่การสร้างโลก

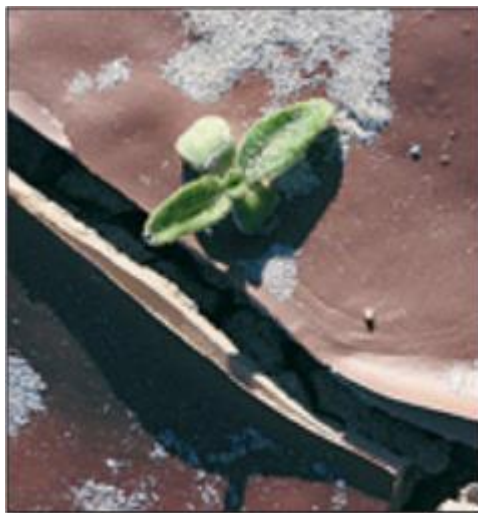
พลังนิรันดร์และธรรมชาติอันศักดิ์สิทธิ์ของเขาซึ่งมองไม่เห็นแม้ว่าจะมีอยู่
ได้ถูกเข้าใจและมองเห็นผ่านสิ่งที่เขาสร้างขึ้น ดังนั้นพวกเขาจึงไม่มีข้อแก้ตัว” (โรม 1:18-20
ฉบับมาตรฐานฉบับปรับปรุงใหม่)

แม้ว่าโดยทั่วไปแล้วมนุษย์จะยังคงปฏิเสธพระองค์
แต่พระเจ้าได้ทรงเลือกคนไม่กี่คนจากทุกยุคทุกสมัยให้มีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระองค์

เราพบในปฐมกาล 6:8 ว่าโนอาห์ “ได้รับพระคุณในสายพระเนตรของพระยาห์เวห์” โนอาห์เป็น
“คนชอบธรรม” (ข้อ 9) พระเจ้าทรงเรียกโนอาห์ให้เทศนาแก่ชาวโลกจนทั่วมโลก (2 เปโตร 2:5)
แต่พวกเขาทั้งหมดปฏิเสธพระวอนะของพระองค์
มีเพียงโนอาห์และครอบครัวของเขาเท่านั้นที่รอดชีวิตจากน้ำท่วม

ฮีบรู 11 ระบุตัวอย่างคนชอบธรรมคนอื่นๆ
ที่มีชีวิตอยู่ก่อนสมัยพระคริสต์ซึ่งพระเจ้ามีความสัมพันธ์ด้วย ฮีบรู 11 มักจะเรียกว่าบทแห่งความเชื่อ
เพราะส่วนใหญ่ที่กล่าวถึงในบทนั้นเชื่อสัตย์ต่อพระเจ้า

เราต้องจำไว้ว่าพระเจ้ากำหนดเงื่อนไขความสัมพันธ์ของเรากับพระองค์
ผู้คนหลายล้านคนอ้างว่ามีความสัมพันธ์กับพระเจ้า
แต่ในความเป็นจริงพวกเขาเพิกเฉยต่อเงื่อนไขที่พระองค์กำหนดไว้เพื่อให้เรามีความสัมพันธ์กับพระองค์
พวกเขาต้องการมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า แต่มีความสัมพันธ์ตามเงื่อนไขของพวกเขา ไม่ใช่จากพระองค์
ดังนั้นเราต้องเข้าใจเงื่อนไขของความสัมพันธ์ที่พระเจ้าต้องการมีกับเราอย่างชัดเจน

พระคริสต์ทรงอธิบายว่าผู้หว่าน (พระเจ้า) หว่านเมล็ดพันธุ์แห่งการเชื่อเชิญไปยังผู้คนมากมาย
อย่างไรก็ตาม ส่วนใหญ่ไม่ยอมรับคำเชิญของพระเจ้าให้มีความสัมพันธ์กับพระองค์
มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่ทำและเกิดผลในที่สุด

ลองตรวจสอบความสัมพันธ์นั้น นอกจากนี้

เราจะทบทวนความสัมพันธ์ทางประวัติศาสตร์บางอย่างและดูบทเรียนที่เราอาจเรียนรู้จากความสัมพันธ์เหล่านั้น จากนั้นเราจะพิจารณาสิ่งที่พระเจ้าคาดหวังจากเราและเสนอให้เราผ่านความสัมพันธ์กับพระองค์

ของขวัญจากพระเจ้า: รากฐานของความสัมพันธ์ของเขากับเรา

ความสัมพันธ์ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับคำสัญญา คำมั่นสัญญา และความคาดหวังที่เกิดขึ้นจริงหรือรับรู้ ตัวอย่างเช่น ความสัมพันธ์ในการแต่งงานตั้งอยู่บนคำสัญญาแห่งความรัก คำมั่นสัญญา การให้เกียรติและความเคารพ มิตรภาพมีความคาดหวังในความเข้าใจ ความไว้วางใจ ความซื่อสัตย์ และความสนใจร่วมกัน

พื้นฐานเบื้องต้นสำหรับความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับเรานั้นเรียบง่าย นั่นคือความรัก พระคัมภีร์บอกเราว่าธรรมชาติของพระเจ้า แรงจูงใจหลักในทุกสิ่งที่พระองค์ทรงทำคือความรัก—ความห่วงใยที่ไม่เห็นแก่ตัวต่อมวลมนุษยชาติ อัครสาวกยอห์นกล่าวไว้ดังนี้: “เรารู้จักและเชื่อในความรักที่พระเจ้ามี่ต่อเรา พระเจ้าทรงเป็นความรัก และผู้ที่ดำรงอยู่ในความรักก็อยู่ในพระเจ้า และพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในผู้นั้น” (1 ยอห์น 4:16) ยอห์นกล่าวเสริมว่า “เรารักพระองค์เพราะพระองค์ทรงรักเราก่อน” (ข้อ 19)

ความรักมักแสดงออกผ่านการให้ พระเยซูทรงแนะนำดังนี้: “จงให้แล้วจะได้แก่ท่าน ดวงอย่างพอเหมาะ กดลง เขย่าให้เข้ากันแล้วไหลล้นใส่อกท่าน เพราะด้วยขนาดเดียวกับที่ท่านใช้ ก็จะดวงคืนให้ท่าน” (ลูกา 6:38) ดังที่เปาโลอธิบายว่า “พระเจ้าทรงรักผู้ให้ที่มีใจยินดี” (2 โครินธ์ 9:7)

ของขวัญสามารถเพิ่มพูนความสัมพันธ์ได้ และพระเจ้าทรงเป็นผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด (ยากอบ 1:17)

เปาโลบอกเราว่า “เพราะท่านได้รับความรอดโดยพระคุณโดยความเชื่อ เป็นของประทานจากพระเจ้า” (เอเฟซัส 2:8)

ตอนนี้เรามาศึกษาของประทานสำคัญบางอย่างจากพระเจ้ากัน พระองค์ทรงประสงค์ให้สิ่งเหล่านี้มีส่วนทำให้เราได้รับชีวิตนิรันดร์เป็นของขวัญจากพระองค์

ของประทานสำคัญใดที่แสดงถึงความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อเรามากที่สุด?

“เพราะพระเจ้าทรงรักโลกจนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่เชื่อในพระบุตรจะไม่พินาศแต่มีชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 3:16)

ของขวัญแห่งความรักที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพระเจ้าคือการเสียสละเพื่อไถ่บาปของพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ พระเยซูคริสต์ เพื่อชดเชยความผิดบาปของเรา โดยผ่านพระคริสต์และการเสียสละของพระองค์ เราสามารถเข้าถึงพระเจ้าและของประทานแห่งความรอดของพระองค์ได้โดยตรง

พระเจ้าเสนาของประทานพิเศษอย่างอื่นอีกไหม?

“ไม่มีผู้ใดมาหาเราได้หากพระบิดาไม่ได้รับอำนาจให้ทำเช่นนั้น” (ยอห์น 6:65
พระคัมภีร์เป็นภาษาไทยพื้นฐาน)

พระเจ้าโต้ตอบกับเราอย่างไร

อัครสาวกยอห์นสรุปแรงจูงใจและพระลักษณะของพระเจ้าด้วยคำง่ายๆ สามคำ:

“พระเจ้าทรงเป็นความรัก” (1 ยอห์น 4:8, 16)

การปฏิบัติต่อเราได้รับแรงบันดาลใจจากความรักของพระองค์—ความห่วงใย ความห่วงใย
และแม้แต่การแก้ไขของพระองค์—

เราจึงได้รับของประทานแห่งชีวิตนิรันดร์ในฐานะสมาชิกในครอบครัวของพระองค์

อัครสาวกหลายคนสรุปเจตคติและวิธีการของพระเจ้าในการดูแลด้วยความรักและความห่วงใยที่มีต่อเรา
ด้วยคำว่าพระองค์ เปาโล เปโตร และยอห์นใช้คำนี้ค่อนข้างบ่อย สิ่งเหล่านี้หมายความว่าอย่างไร
และจะช่วยให้เราเข้าใจผู้สร้างของเราได้ดีขึ้นได้อย่างไร?

พระองค์เป็นคำที่ใช้บ่อยที่สุดในการแปลพระคัมภีร์สมัยใหม่สำหรับคำต้นฉบับภาษากรีก charis
ไม่มีภาษาอังกฤษง่ายๆเทียบเท่า Charis หมายถึง "สิ่งที่ทำให้เกิดความปีติ ความพอใจ ความโปรดปราน
[และ] การยอมรับ สำหรับความเมตตาที่ให้หรือต้องการ ... [และ]

ความโปรดปรานที่ทำโดยไม่หวังผลตอบแทน

การแสดงออกถึงความเมตตากรุณาของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์อย่างเสรีอย่างแท้จริงในความโปรดปรานและค
วามเมตตากรุณาของผู้ให้” (Spiros Zodhiates, พจนานุกรมการศึกษาคำศัพท์ฉบับสมบูรณ์:
พันธสัญญาใหม่, 2536, หน้า. 1469) มาจากคำกริยาภาษากรีก chairō ซึ่งแปลว่า "ชื่นชมยินดี"
(แหล่งเดียวกัน)

Charis ยังแปลว่า "ความโปรดปราน" "ขอบคุณ" และ "ความยินดี" วิธีง่ายๆ

ในการนิยามพระองค์คือให้คิดว่ามันเป็นความโปรดปรานที่ไม่สมควรได้รับของพระเจ้าที่มีต่อเรา—
ได้รับแรงบันดาลใจจากความรัก

และความห่วงใยที่ทรงมีต่อเรา

โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกเราที่ยอมรับคำเชิญให้เข้าสู่ความสัมพันธ์กับพระองค์
รวมของประทานพิเศษทั้งหมดที่พระเจ้าประทานให้เรา

โดยปกติแล้ว เปาโลเริ่มจดหมายถึงคริสตจักรต่างๆ ด้วยวลีที่ว่า

“ขอพระองค์และสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเราและพระเยซูคริสต์เจ้าจงมีแต่ท่าน”

ในการทำเช่นนี้เขาต้องการสร้างความประทับใจแก่ผู้ฟังที่พระเจ้าทรงโปรดปรานต่อผู้ที่ยอมรับการเรียกของพระองค์

พระเจ้าทรงแสดงความรักต่อเราผ่านทางพระองค์อย่างไร?

- โดยพระองค์

พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เองและช่วยให้เราไปถึงรู้จักพระองค์และพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ (ยอห์น 1:14 16)

- พระเจ้าทรงเรียกเราโดยพระองค์ของพระองค์ (กาลาเทีย 1:15)

- โดยพระองค์ พระเจ้าทรงประกาศว่าเรา "ชอบธรรม"—ชอบธรรมและปราศจากบาป—

อันเป็นผลมาจากการเสียสละของพระเยซูคริสต์ (โรม 3:24; ทิตัส 3:7)

- พระเจ้าประทานความรอดแก่เรา—ของขวัญแห่งชีวิตนิรันดร์โดยพระองค์ (โรม 5:15-18; ทิตัส 2:11; 3:5; กิจการ 15:11)

- โดยพระองค์ พระเจ้าให้เรามีความสัมพันธ์กับพระองค์ (โรม 5:1-2)

- พระเจ้าช่วยให้รอดโดยพระองค์ของพระองค์ (เอเฟซัส 2:5, 8)

- เพราะพระองค์ของพระเจ้า พระเจ้าจึงเสนอพระเยซูคริสต์

และพระเยซูทรงถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปของมวลมนุษยชาติ (ยอห์น 3:16; ฮีบรู 2:9)

- โดยพระองค์ พระเจ้าประทานความเมตตาและ “ช่วยเหลือเราในยามต้องการ” (ฮีบรู 4:16)

- โดยพระองค์ พระเจ้าไม่เพียงประทานสิ่งที่เราต้องการเท่านั้น

แต่ยังเพียงพอสำหรับเราที่จะแบ่งปันกับผู้อื่น (2 โครินธ์ 8:1-4, 9:8)

- พระเจ้าให้อภัยเราโดยพระองค์ของพระองค์ (เอเฟซัส 1:7)

•

โดยพระองค์พระเยซูคริสต์เสด็จมาในเนื้อหนังในบทบาทของผู้รับใช้เพื่อให้เรามีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและได้รับชีวิตนิรันดร์ (2 โครินธ์ 8:9; เทียบกับฟิลิปปี 2:5-11)

- พระเจ้าประทานกำลังใจและความหวังแก่เราโดยพระองค์ (2 เธสะโลนิกา 2:16)

- โดยพระองค์

พระเจ้าประทานของประทานฝ่ายวิญญาณแก่คนของพระองค์เพื่อประโยชน์ของคนในคริสตจักรของพระองค์ (เอเฟซัส 4:7-16; 1 เปโตร 4:10)

พระคุณของพระเจ้า—การปฏิบัติต่อมนุษยชาติโดยความรัก—เป็นส่วนหนึ่งของข่าวประเสริฐที่แท้จริง (กิจการ 20:24) ข่าวประเสริฐ—ข่าวดี—
คือข่าวสารเกี่ยวกับแผนการของพระเจ้าที่จะมอบชีวิตนิรันดร์ในอาณาจักรของพระเจ้าแก่ทุกคนที่เคยมีชีวิต อยู่และจะยังมีชีวิตอยู่
สิ่งนี้เกิดขึ้นได้ผ่านการเสียสละของพระเยซูคริสต์ในการรับโทษบาปของเราไว้กับพระองค์เอง
ข่าวประเสริฐรวมถึงข่าวมหัศจรรย์ที่ว่าพระเจ้าจะเข้าแทรกแซงกิจการของมนุษย์เพื่อช่วยเราให้พ้นจาก ตัวเราเอง และส่งพระเยซูมาก่อตั้งอาณาจักรของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก (เพื่อให้เข้าใจความจริงเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้าได้ดีขึ้น
อย่าลืมขอรับหนังสือกิตติคุณแห่งราชอาณาจักรฟรี)

การเรียกของพระเจ้าเป็นของขวัญพิเศษที่ยังไม่ได้มอบให้กับทุกคน
พระเยซูทรงอธิบายเรื่องนี้แก่สาวกของพระองค์
เมื่อพวกเขาถามพระองค์ว่าเหตุใดพระองค์จึงตรัสเป็นคำอุปมา พระองค์ตอบว่า
“เพราะทรงโปรดให้พวกท่านรู้ความลึกลับแห่งอาณาจักรสวรรค์ แต่พระองค์ไม่ทรงประทานให้” (มัทธิว 13:10-11)

ผู้ที่ถูกเรียกไปสู่ชีวิตนิรันดร์ในยุคนี้เรียกว่า “ผลแรก” (ยากอบ 1:18; โรม 8:22-23; ฮีบรู 12:22-23)
คำทั่วไปในพระคัมภีร์ใช้กับส่วนแรกของการเก็บเกี่ยว ซึ่งเป็นส่วนที่พระเจ้าประทานให้
ผลแรกของมนุษย์ของพระเจ้ามีจำนวนน้อย (ลูกา 12:32) คำเชื่อเชิญสู่ชีวิตนิรันดร์มาถึงแล้ว อย่างไรก็ตาม ส่วนที่สวยงามในแผนของพระเจ้าคือหลังจากการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ การเรียกของพระเจ้า— การเชื่อเชิญให้เข้าสู่ความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระองค์—จะขยายไปถึงมวลมนุษยชาติ
อีกหลายคนจะเป็นส่วนหนึ่งของการเก็บเกี่ยวที่ยิ่งใหญ่กว่าของพระเจ้า

เมื่อพระเจ้าประทานของประทานแห่งการเรียกของพระองค์แก่เรา
พระองค์ต้องประทานของประทานพิเศษอีกอย่างแก่เราก่อนที่จะตอบสนองพระองค์ในความสัมพันธ์นี้
ได้

พระเจ้าเสนออะไรร่วมกับการเรียกของพระองค์?

“และผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าต้องไม่ทะเลาะวิวาท แต่จงอ่อนโยนต่อทุกคน สามารถสอน อดทน
ติเตียนผู้ที่ต่อต้านด้วยความถ่อมใจ หากพระเจ้าจะทรงโปรดให้เขากลับใจใหม่
เพื่อพวกเขาจะได้รู้ความจริง” (2 ทิโมธี 2:24-25).

การกลับใจเป็นของประทานที่พระเจ้าประทานแก่ผู้ที่เต็มใจตอบรับคำเชิญหรือการเรียกของพระองค์
ในการให้เรากลับใจ พระเจ้าประทานความสามารถในการมองเห็นตนเองเหมือนที่พระองค์ทรงเห็นเรา—

อย่างที่เรเป็นจริง ๆ มากกว่าที่เรามองตนเอง หากปราศจากการหยั่งรู้ทางวิญญาณที่สำคัญนี้
เรายังคงมีคอบอดทางวิญญาณและไม่สามารถตอบสนองต่อการเรียกของพระผู้เป็นเจ้า

เมื่อเรามองเห็นข้อบกพร่องและความไม่สำคัญของเราเมื่อเปรียบเทียบกับพระเจ้าและในแง่ของพระวจนะของพระองค์เท่านั้น ที่เราจะกลับใจอย่างแท้จริง “แต่เราจะมองดูคนนี่ คือคนยากจนและจิตใจสำนึกผิด และตัวสั้นเพราะคำของเรา” (อิสยาห์ 66:2)

เมื่อเราเห็นความสำคัญและความไร้ประโยชน์ของเราตามความเป็นจริงเมื่อเทียบกับความยิ่งใหญ่และเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า เราควรจะต้องใจลง ความอ่อนน้อมถ่อมตนนี้ทำให้เราต้องการเปลี่ยนแปลงกลับใจ

เมื่อเรากลับใจ พระเจ้าจะให้ภัยเราและปกปิดบาปของเราด้วยของประทานแห่งการให้อภัย
สังเกตคำอธิบายของยอห์นในสาส์นฉบับแรกของเขา: “ถ้าเราบอกว่าเราไม่มีบาป แสดงว่าเราหลอกตัวเอง และความจริงไม่ได้อยู่ในเรา ถ้าเราสารภาพบาป พระองค์จะทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรมที่จะยกโทษบาปของเรา และจะชำระเราให้พ้นจากความอธรรมทั้งหมด” (1 ยอห์น 1:8-9)

สังเกตว่าคำเล็ก ๆ น้อย ๆ ถ้า
การกระทำบางอย่างของพระเจ้าที่มีต่อเรานั้นมีเงื่อนไขขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของเรา
พระองค์คาดหวังการตอบรับเชิงบวกจากเราหากความสัมพันธ์ของเรากับพระองค์ก้าวหน้า
เช่นเดียวกับในความสัมพันธ์ของมนุษย์ ยิ่งเราตอบสนองต่อพระองค์ในเชิงบวกมากเท่าใด
พระองค์ก็ยิ่งตอบสนองเราอย่างมีเมตตามากขึ้นเท่านั้น
ดังนั้นความสัมพันธ์ของเรากับพระองค์จึงลึกซึ้งและเติบโต

ตัวอย่างเช่น เมื่อพระเจ้าให้อภัยเรา พระองค์จะลืมบาปในอดีตของเรา
“เพราะเราจะเมตตาต่อความอธรรมของเขา
และเราจะไม่จดจำบาปและการกระทำผิดกฎหมายของเขาอีกต่อไป” (ฮีบรู 8:12; เทียบสดุดี 103:11-13)

ของประทานใดก็ตามมาจากการกลับใจและการให้อภัย?

“แล้วเปโตรกล่าวกับพวกเขาว่า
‘จงกลับใจใหม่และให้ทุกคนรับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูคริสต์เพื่อการยกบาป
และท่านจะได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์’” (กิจการ 2:38)

พระเยซูคริสต์ทรงสัญญาถึงของประทานแห่งพระวิญญาณของพระเจ้า (กิจการ 10:45)
ก่อนการตรึงกางเขนของพระองค์: “แต่พระผู้ช่วย พระวิญญาณบริสุทธิ์ . . . จะสอนทุกสิ่งแก่เจ้า
และนำทุกสิ่งที่เรากล่าวไว้ให้ระลึกถึง” (ยอห์น 14:26)

พระเจ้าจัดเตรียมของประทานนี้เพื่อช่วยเหลือและปลอบโยนสาวกที่แท้จริงของพระคริสต์ (ยอห์น 14:16-17)

พระเจ้าจะประทานพระวิญญาณแก่เราหากเราตอบรับการเรียกและกลับใจในเชิงบวก
พระองค์ยังแนะนำให้เรารับบัพติศมาเพื่อเราจะได้รับของประทานนี้

นี่แสดงให้เห็นบางสิ่งที่เราอ่านก่อนหน้านี้ ความคาดหวังมีอยู่ในความสัมพันธ์ใดๆ
พระเจ้าทรงคาดหวังให้เราตอบสนองต่อของประทานแห่งการกลับใจโดยถวายตัวแต่พระองค์ผ่านการบัพติศมาในน้ำ

พระคัมภีร์แสดงให้เห็นว่าหลังจากบัพติศมา พระเจ้าประทานพระวิญญาณผ่านการวางมือ (กิจการ 8:14-19) เปาโลให้กำลังใจทิโมธีว่า “ปลุกกระดมของประทานจากพระเจ้า [พระวิญญาณของพระองค์] ซึ่งอยู่ในท่านด้วยการวางมือของข้าพเจ้า” (2 ทิโมธี 1:6-7)
โดยปกติการวางมือนี้ควรเกิดขึ้นทันทีหลังจากบัพติศมาในน้ำ

พระเจ้าตรัสว่าเราเป็นส่วนหนึ่งของศาสนจักรของพระองค์—พระกายของพระคริสต์—ผ่านบัพติศมา
“เพราะว่าเราทั้งหลายได้รับบัพติศมาเข้าเป็นร่างเดียวกันโดยพระวิญญาณองค์เดียว” (1 โครินธ์ 12:13)

พระเจ้าไม่ทรงประทานพระวิญญาณของพระองค์แก่ผู้ที่ไม่กลับใจ
พระเยซูคริสต์ตรัสถึงพระวิญญาณของพระเจ้าว่าเป็นสิ่งที่ “โลกรับไม่ได้” (ยอห์น 14:17)
พระเจ้าประทานแก่ผู้ที่พระองค์ทรงเรียกและเลือกสรรเท่านั้น
ผู้ที่พระองค์ไม่ได้ทรงเรียกในตอนนั้นจะมีโอกาสในภายหลัง
(เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องแท้จริงขึ้นเกี่ยวกับการกลับใจและบัพติศมา
และการทรงเรียกของพระเจ้าและการเลือกผู้รับใช้ของพระองค์ โปรดขอรับหนังสือ เส้นทางสู่ชีวิตนิรันดร์
ฟรีของเรา)

พระเจ้ากำหนดเงื่อนไขอื่นในการประทานพระวิญญาณแก่เราหรือไม่?

“และเราเป็นพยานถึงสิ่งเหล่านี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ [ซึ่ง]
พระเจ้าประทานให้แก่ผู้ที่เชื่อฟังพระองค์ก็เช่นกัน” (กิจการ 5:32)

เราอ่านอีกครั้งถึงความรับผิดชอบสำหรับผู้ที่เข้าสู่ความสัมพันธ์พิเศษกับพระเจ้า
พระองค์คาดหวังให้พวกเขาพยายามทุกวิถีทางเพื่อเชื่อฟังพระองค์

การเชื่อฟังวิถีทางของพระเจ้านำไปสู่การมีมิตรภาพที่ดีกับพระองค์ (1 ยอห์น 1:3, 7)
การมีพระวิญญาณของพระเจ้าจะช่วยให้เราแสวงหาพระประสงค์ของพระเจ้าและดำเนินตามแนวทางของพระองค์ พัฒนาธรรมชาติและพระลักษณะของพระองค์ในตัวเรา พระคริสต์ทรงสัญญาว่าพระบิดาจะส่ง
“ผู้ช่วยเหลือ” (พระวิญญาณบริสุทธิ์)

ที่จะช่วยสาวกของพระองค์ในการแยกแยะระหว่างความบาปและความชอบธรรม
และนำพวกเขาไปสู่ความจริง (ยอห์น 14:16, 26; 15:26; 16:7)

พระเจ้าทรงสัญญาของประทานสำคัญอะไรแก่เราหากเรากลับใจอย่างแท้จริงและกลับใจใหม่?

“เพราะค่าจ้างของความบาปคือความตาย
แต่ของประทานจากพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์ในพระเยซูคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” (โรม 6:23)

เปาโลบอกเราว่าพระเจ้าประทานชีวิตนิรันดร์เป็นของขวัญ
พระเจ้าตั้งตารอที่จะแบ่งปันของประทานนี้ให้กับเรา
เพราะพระองค์ทรงวางแผนของประทานนี้ไว้สำหรับมนุษย์ตั้งแต่เริ่ม “สร้างโลก” (มัทธิว 25:34)
ชีวิตนิรันดร์ในครอบครัวของพระเจ้าคือความหวังของทุกคนที่ติดตามพระเจ้า (1 ยอห์น 3:1-3; ทิทัส 1:2)

เจ้ามีของประทานมากมายสำหรับเรา
ตั้งแต่การเรียกของพระองค์ไปจนถึงของประทานอันล้ำค่าแห่งชีวิตนิรันดร์
ของประทานของพระองค์เป็นไปตามธรรมชาติเมื่อเราเริ่มตอบสนองต่อพระองค์และความสัมพันธ์ของเรา
กับพระองค์ก็เติบโตขึ้น (โรม 8:30)

คำมั่นสัญญาและคำมั่นสัญญาเป็นส่วนสำคัญของความสัมพันธ์ที่จริงใจ
พระเจ้าให้คำมั่นสัญญาและคำสัญญาอะไรแก่เรา?

คำสัญญาของเจ้าต่ออับราฮัม

คำพยากรณ์หลายร้อยคำในพระคัมภีร์บอกเราเกี่ยวกับพันธกิจ จุดประสงค์
และการปฏิบัติศาสนกิจของพระเยซูคริสต์
พระคัมภีร์เต็มไปด้วยคำพยากรณ์เกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งแรกและครั้งที่สองของพระองค์

คำพยากรณ์เกี่ยวกับพระเมสสิยานิกข้อแรกของพระคัมภีร์คืออะไร?

“และเราจะให้เจ้ากับหญิงนี้เป็นศัตรูกัน และระหว่างเชือกสายของเจ้ากับเชือกสายของนาง
เขาจะทำให้ศิรษะของเจ้าฟกช้ำ และเจ้าจะทำให้สันเท้าของเขافلช้ำ” (ปฐมกาล 3:15)

ไม่นานหลังจากอดัมและอีฟทำบาป พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะส่งพระเมสสิยาห์ พระผู้ช่วยให้รอด
ผู้ซึ่งจะนำการพิพากษามาลงโทษงู อูฐกระบุญในวิวรณ์ 12:9 ว่าซาตานพญามาร

การประกาศของพระผู้ช่วยให้รอดนี้เป็นสัญญาพื้นฐานที่พระเจ้าทำกับมนุษยชาติเพราะเป็นการปูทางไป
สู่ความรอดโดยทางพระเยซูคริสต์

ไม่ต้องสงสัยเลยว่างานไถ่บาปของพระเมสสิยาห์ตามสัญญาเป็นหนึ่งในสัญญาที่สำคัญที่สุดที่พระเจ้าเคยทำมา

พระเจ้าสัญญาอะไรกับอับราฮัม?

“ชื่อของเจ้าจะไม่เรียกว่าอับรามอีกต่อไป แต่เจ้าจะมีชื่อว่าอับราฮัม เพราะเราได้สร้างเจ้าเป็นบิดาของประชาชาติมากมาย” (ปฐมกาล 17:5; โรม 4:17-18)

ข้างเป็นคำพูดที่น่าประหลาดใจ!

พระเจ้าทรงมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับอับราฮัมและสัญญากับเขาว่าลูกหลานของเขาจะประกอบด้วยหลายชาติในท้ายที่สุด พระเจ้าถึงกับเปลี่ยนชื่อจากอับรามเป็นอับราฮัม ซึ่งแปลว่า “บิดาแห่งมวลชน” เพื่อสะท้อนถึงความสำคัญของการสัญญา

วิธีการใช้คำพูดและการอ้างอิงในพระคัมภีร์ไบเบิล

แม้ว่าเราจะอ้างอิงการอ้างอิงในพระคัมภีร์มากมายเพื่อความสะดวกของคุณ แต่หลักสูตรนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นหลักสูตรการศึกษาพระคัมภีร์ เพื่อให้ได้รับประโยชน์เต็มที่จากแต่ละบทเรียน คุณต้องมีส่วนร่วมอย่างจริงจังบ่อยครั้งหลังจากอ้างคำพูดในพระคัมภีร์ เราเพิ่มชื่อพระคัมภีร์หนึ่งข้อหรือมากกว่าหลังคำเปรียบเทียบข้อเหล่านี้มักจะคล้ายกับข้อความที่ยกมา แต่มักจะเพิ่มความเข้าใจและมุมมองที่กว้างขึ้น ในแต่ละบทเรียน เราแนะนำให้คุณค้นหาชื่อพระคัมภีร์แต่ละข้อที่อ้างถึง

นอกจากนี้เรายังแสดงความคิดเห็นที่สนับสนุนประเด็นสำคัญในบทเรียน ข้อความดังกล่าวบางครั้งตามด้วยการอ้างอิงในพระคัมภีร์ที่ไม่ได้ยกมา อีกครั้ง เพื่อให้ได้รับประโยชน์เต็มที่จากบทเรียนเหล่านี้ คุณควรค้นหาข้อมูลอ้างอิงแต่ละรายการ เวลาพิเศษที่ใช้ไปจะได้รับรางวัลอย่างเพียงพอจากความเข้าใจที่เพิ่มขึ้นของหัวข้อที่อยู่ในมือ

บริบทของคำพูดมีความสำคัญเช่นกัน

บ่อยครั้งที่ช่องว่างทำให้เราไม่สามารถอ้างอิงข้อความเฉพาะได้มากเท่าที่เราต้องการ ดังนั้นจึงคุ้มค่ากับเวลาและความพยายามของคุณที่จะค้นหาแม้แต่ข้อความที่อ้างไว้แล้วในบทเรียน และอ่านชื่อพระคัมภีร์ทั้งก่อนและหลัง เมื่อคุณทำเช่นนี้ คุณจะเพิ่มความเข้าใจและความคุ้นเคยกับพระวจนะของพระเจ้า พระคัมภีร์

พระเจ้าทรงสัญญากับอับราฮัมไว้มากมาย

ปรมาจารย์มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพระเจ้ามากจนผู้เขียนพระคัมภีร์เรียกเขาว่า "มิตรของพระเจ้า" (ยากอบ 2:23) ลูกหลานของอับราฮัมได้รับคำสัญญาที่ยิ่งใหญ่และกว้างไกลหลายข้อเช่นกัน

พระเจ้าสัญญาว่าอับราฮัมจะมีลูกหลานกี่คน?

“และเราจะทำให้เชื้อสายของเจ้าเป็นเหมือนผงคลีดิน เพื่อว่าถ้าผู้ใดนับผงคลีดินได้ ก็จะมีลูกหลานของท่านด้วย” (ปฐมกาล 13:16; เทียบ ปฐมกาล 15:5; 22:17)

ลูกหลานของอับราฮัมมีจำนวนหลายล้านคน เราเห็นอีกครั้งว่าพระเจ้าทรงสัญญาที่ยอดเยียมกับผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์คนนี้

พระเจ้าสัญญาเรื่องดินแดนอะไรกับอับราฮัม?

“แล้วพระองค์ตรัสกับเขาว่า ‘เราคือพระยาห์เวห์ผู้นำเจ้าออกจากเมืองเออร์แห่งชาวเคลเดีย เพื่อยกแผ่นดินนี้ให้เป็นมรดกแก่เจ้า’” (ปฐมกาล 15:7; เทียบปฐมกาล 13:15)

พระเจ้าตรัสว่าลูกหลานของอับราฮัมจะได้รับ “ดินแดนแห่งพันธสัญญา” นี่คือพื้นที่ที่ลูกหลานของเขาตั้งรกรากในที่สุดหลังจากที่พระเจ้านำพวกเขาออกจากการถูกจองจำในอียิปต์

พระเจ้าให้คำสัญญาอะไรเกี่ยวกับความสำคัญระหว่างประเทศแก่อับราฮัม?

“... เราจะอวยพรเจ้าและทำให้ชื่อของเจ้ายิ่งใหญ่ และท่านจะเป็นพระพร เราจะอวยพรผู้ที่อวยพรเจ้า และเราจะสาปแช่งผู้ที่สาปแช่งเจ้า และทุกคนรอบครัวในโลกจะได้รับพรในตัวคุณ” (ปฐมกาล 12:2-3; เทียบปฐมกาล 18:18)

อะไรคือ “พร” ที่จะมาถึงคนทั้งโลก?

“คทาจะไม่ขาดไปจากยูดาห์ หรือผู้รักษากฎหมายจะไม่ขาดไปจากหว่างเท้าของเขา จนกว่าชีโลห์จะมา และประชาชนจะเชื่อฟังพระองค์” (ปฐมกาล 49:10)

ทุกคนและประเทศชาติจะได้รับประโยชน์จากคำสัญญานี้ ปฐมกาล 49 อธิบายถึงพรที่สัญญาไว้กับบุตรทั้ง 12 คนของยาโคบ พรเดียวกันกับที่พระเจ้าสัญญากับอับราฮัมส่งต่อไปยังเหลนของเขา พรส่วนใหญ่มีลักษณะทางกายภาพ อย่างไรก็ตาม ยูดาห์ เหลนผู้ยิ่งใหญ่คนหนึ่งของอับราฮัมได้รับสัญญาพิเศษว่าคทา—คำมั่นสัญญาของราชวงศ์ซึ่งในท้ายที่สุดรวมถึงพระเมสสิยาห์ด้วย—จะไม่พรางจากสายเลือดของยูดาห์ “จนกว่าชีโลห์จะมา”

นักวิจารณ์ส่วนใหญ่เห็นพ้องต้องกันว่า “ชีโลห์” อ้างอิงถึงพระเมสสิยาห์ ผู้เผยพระวจนะในยุคต่อมายืนยันว่าพระเมสสิยาห์มาจากเผ่ายูดาห์ อีสยาห์ 11:1-5 บอกเราว่าพระเมสสิยาห์จะมาจากรากของเจสซี (บิดาของเดวิด) ซึ่งเกิดจากยูดาห์ มัทธีว 1 และ ลูคา 3 ระบุลำดับวงศ์ตระกูลของพระคริสต์ผ่านทางโยเซฟและมารีย์ ทั้งคู่แสดงว่าพระองค์ทรงสืบเชื้อสายมาจากยูดาห์

โรม 15:12 แสดงให้เราเห็นว่ารากของมนุษย์ของพระคริสต์อยู่ในยูดาห์
สัญญาอย่างหนึ่งที่พระเจ้าประทานแก่อับราฮัมคือพระสัญญาของพระเมสสิยาห์ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดของ
องเรา

ลักษณะทางวิญญาณใดของอับราฮัมที่มีความสำคัญต่อการได้รับคำสัญญาจากพระเจ้า?

“ท่านไม่ลังเลใจในพระสัญญาของพระเจ้าเพราะความไม่เชื่อ แต่ได้รับความเข้มแข็งขึ้นในศรัทธา
ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า และเชื่อมั่นอย่างเต็มเปี่ยมว่าสิ่งที่ทรงสัญญาไว้ก็สามารถทำได้เช่นกัน
และด้วยเหตุนี้ ‘จึงถือว่าเป็นความชอบธรรมสำหรับเขา’” (โรม 4:20-22; เทียบกับปฐมกาล 15:6; 22:18)

ศรัทธากลายเป็นส่วนสำคัญของอุปนิสัยของอับราฮัม
เขามีความมั่นใจอย่างยิ่งว่าพระเจ้าจะทรงทำให้คำสัญญาของพระองค์สำเร็จ
พระเจ้าถือว่าความเชื่อของอับราฮัมเป็นความชอบธรรม กล่าวอีกนัยหนึ่ง แม้ว่าอับราฮัมไม่สมบูรณ์แบบ
แต่พระเจ้าทรงถือว่าเขาเป็นคนชอบธรรมเพราะเขาเชื่อและเชื่อฟังพระเจ้าอย่างสุดซึ้ง

เหตุใดพระเจ้าจึงเลือกที่จะดำเนินแผนการของพระองค์ผ่านทางอับราฮัมแทนที่จะเป็นคนอื่น?

“เพราะข้าพเจ้ารู้จักเขา เพื่อเขาจะได้ส่งลูกหลานและครอบครัวของเขาที่สืบมา
ให้รักษาทางขององค์พระผู้เป็นเจ้า ให้ทำความชอบธรรมและความยุติธรรม
เพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงนำสิ่งที่พระองค์ตรัสแก่อับราฮัมมาประทานแก่อับราฮัม” (ปฐมกาล 18:19)

“... และบรรดาประชาชาติในโลกจะได้รับพรในเชื้อสายของเจ้า
เพราะอับราฮัมเชื่อฟังเสียงของเราและรักษาคำสั่งของเรา บัญญัติของเรา กฎเกณฑ์ของเรา
และกฎหมายของเรา” (ปฐมกาล 26:4-5)

ข้อความสำคัญเหล่านี้ในปฐมกาลบอกเราว่าพระเจ้าประทานพระสัญญาแก่อับราฮัมเพราะเขามีความเชื่อ
ความเชื่อที่เห็นได้ชัดเจนจากการกระทำที่เชื่อฟังของเขา เนื่องจากมีความมั่นใจในพระเจ้า เขาพยายามทำให้
สำเร็จตามทุกสิ่งที่พระเจ้าสั่งเขา. นอกจากนี้เขายังสอนลูก ๆ
ของเขาอย่างซื่อสัตย์ให้ทำตามวิถีชีวิตของพระผู้เป็นเจ้า

อับราฮัมและคนอื่นๆ ที่ติดตามเขาได้รับพระสัญญาทั้งหมดของพระเจ้าหรือไม่?

“คนเหล่านี้ตายด้วยความเชื่อ ไม่ได้รับพระสัญญา แต่เมื่อได้เห็นแต่ไกลก็มั่นใจ
สวมกอดและสารภาพว่าเป็นคนต่างดาวและเป็นผู้แสวงบุญบนแผ่นดินโลก” (ฮีบรู 11:13)

มีการกล่าวถึงอับราฮัมอย่างเด่นชัดในรายชื่อผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ของพระเจ้าในฮีบรู 11 (ข้อ 8-12)
แต่เราอ่านพบว่าทั้งเขาและคนที่มาภายหลังไม่ได้รับสัญญาเรื่องมรดกนิรันดร์ที่พระเจ้าประทานแก่เขา
แต่พระเจ้ายังไม่ทรงลืมพวกเขา

เมื่อไหร่ที่พวกเขาจะได้รับสัญญาที่ให้ไว้กับอับราฮัม?

“และคนทั้งหมดนี้ได้รับคำพยากรณ์ที่ดีโดยความเชื่อ ก็ไม่ได้รับพระสัญญา
พระเจ้าได้จัดเตรียมสิ่งที่ดีกว่าให้กับเรา เพื่อมิให้สิ่งเหล่านั้นสมบูรณ์แบบนอกจากเรา” (ฮีบรู 11:39-40)

“เพราะว่าท่านทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้าโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์
เพราะพวกท่านหลายคนได้รับบัพติศมาเข้าในพระคริสต์แล้วได้สวมพระคริสต์..
และถ้าคุณเป็นของพระคริสต์ คุณก็เป็นเชื้อสายของอับราฮัมและเป็นทายาทตามพระสัญญา” (กาลาเทีย
3:26-29)

คริสเตียนแท้ ผู้ที่ “รับบัพติศมาเข้าในพระคริสต์” ก็เป็นทายาทของอับราฮัมเช่นกัน
พวกเขาจะได้รับมรดกอันเป็นนิรันดร์ของคำสัญญาเหล่านี้ผ่านความเชื่อ
พร้อมกับคนของพระเจ้าตั้งแต่สมัยโบราณที่รับใช้พระองค์ด้วยศรัทธา
พระเจ้าต้องการให้ผู้รับใช้ของพระองค์ใช้ความเชื่อเดียวกันกับอับราฮัมผู้ซื่อสัตย์
ทุกคนจะได้รับมรดกนิรันดร์พร้อมกัน (1 เธสะโลนิกา 4:16-17)

พระเจ้าคาดหวังอะไรจากเราในฐานะลูกหลานฝ่ายวิญญาณของอับราฮัม?

“เพราะว่าในนั้นความชอบธรรมของพระเจ้ก็ปรากฏจากความเชื่อหนึ่งไปสู่อีกความเชื่อหนึ่ง
ดังที่มีคำเขียนไว้ว่า ‘คนชอบธรรมจะดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยความเชื่อ’” (โรม 1:17)

“และไม่ได้อ่อนแอในความเชื่อ เขา [อับราฮัม] ไม่ได้พิจารณาร่างกายของตนเอง ซึ่งตายไปแล้ว
(ตั้งแต่เขามีอายุได้ประมาณหนึ่งร้อยปี) และไม่คิดถึงความตายในครรภ์ของซาราห์
เขาไม่ลังเลใจในพระสัญญาของพระเจ้าเพราะความไม่เชื่อ แต่ได้รับความเข้มแข็งขึ้นในความเชื่อ
ถวายพระสิริแก่พระเจ้า
และเชื่อมั่นอย่างเต็มที่ว่าสิ่งที่พระองค์สัญญาไว้ นั้นพระองค์สามารถกระทำได้เช่นกัน และด้วยเหตุนี้
จึงถือว่าเป็นความชอบธรรมสำหรับเขา’ .. เหตุฉะนั้น เมื่อได้รับความชอบธรรมโดยความเชื่อ
เราจึงมีสันติสุขกับพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์ต้องพึ่งพระผู้เป็นเจ้าของเรา
โดยทางพระองค์เราจึงเข้าในพระคุณนี้ที่เราขึ้นอยู่กับพระองค์ได้โดยความเชื่อ
และชื่นชมยินดีด้วยความหวังในพระเกียรติสิริของพระเจ้า” (โรม 4:19 -22, 5:1-2).

เราเองก็ต้องมีศรัทธาในพระเจ้าเพราะโดยความเชื่อเราจึงเป็นผู้ชอบธรรมและได้รับคำสัญญาที่พระเจ้า
ให้ไว้กับอับราฮัม อย่างไรก็ตามศรัทธาต้องมีพลวัต เมื่อใช้อย่างเหมาะสม
ศรัทธาจะสร้างความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นและสามัคคีธรรมกับพระเจ้าโดยอัตโนมัติ

คัมภีร์ไบเบิลพูดถึงความสัตย์ซื่อของอับราฮัมอย่างไร?

“แต่เจ้าอย่ากลัว! เจ้าคนโง่เขลา ความเชื่อที่ปราศจากการประพฤตินั้นตายแล้วหรือ?
อับราฮัมบิดาของเราเป็นผู้ชอบธรรมโดยการกระทำมิใช่หรือเมื่อเขาถวายอิสอัคบุตรชายของเขาบนแท่นบูชา
? คุณเห็นไหมว่าศรัทธากำลังทำงานร่วมกับการกระทำของเขา และโดยการกระทำ ศรัทธาจึงสมบูรณ์
และเป็นจริงตามพระคัมภีร์ที่กล่าวว่า ‘อับราฮัมเชื่อพระเจ้าและถือว่าเขาเป็นคนชอบธรรม’
และเขาได้ชื่อว่าเป็นเพื่อนของพระเจ้า คุณเห็นแล้ววามนุษย์เป็นผู้ชอบธรรมโดยการกระทำ
ไม่ใช่โดยความเชื่อเท่านั้น .. เพราะร่างกายที่ปราศจากวิญญาณก็ตายนั้นใด
ความเชื่อที่ปราศจากการประพฤติก็ตายนั้นนั่น” (ยากอบ 2:20-26)

พระเจ้าทรงคาดหวังให้เราใช้ศรัทธาโดยทำตามกฎและวิถีทางของพระองค์
การทำตามตัวอย่างที่เชื่อสัตย์ของอับราฮัมจะทำให้เรามีมิตรภาพและความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นยิ่งขึ้นกับพระ
เจ้า (เพื่อให้เข้าใจชีวิตแห่งศรัทธาของอับราฮัมดีขึ้นและวิธีที่คุณจะทำให้ศรัทธาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตคุณ
อย่าลืมขอหนังสือที่คุณสามารถมีศรัทธาที่มีชีวิตได้ฟรี)

พันธสัญญาของพระเจ้ากับอิสราเอลโบราณ

พระเจ้าทรงทำสัญญาอื่น ๆ ที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์
บ่อยครั้งที่พระองค์ทรงประทานให้พวกเขาในรูปแบบของพันธสัญญา พันธสัญญาคือข้อตกลง กระชับ
หรือสัญญาระหว่างสองฝ่ายหรือมากกว่า อย่างไรก็ตาม ในคัมภีร์ไบเบิล
คำนี้มีความหมายมากกว่าการผูกมัดอย่างเป็นทางการเหมือนสนธิสัญญาต่อความสัมพันธ์
ในพันธสัญญาที่พระเจ้าทรงริเริ่ม ไม่อนุญาตให้มีการต่อรองเงื่อนไขใดๆ
พระเจ้าเป็นผู้กำหนดเงื่อนไขทั้งหมด ผู้คนสามารถยอมรับหรือปฏิเสธข้อเสนอของพระเจ้าเท่านั้น
พวกเขาไม่ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกรอบของพันธสัญญา

น่าจะชัดเจนว่าทำไมพันธสัญญาของพระเจ้าจึงไม่สามารถเจรจาข้อตกลงระหว่างฝ่ายที่เท่าเทียมกันได้
พระเจ้าคือผู้สร้าง และเราคือผู้สร้างของพระองค์
ความเป็นอยู่ที่ดีของเราขึ้นอยู่กับความรักและความโปรดปรานของพระองค์ New Oxford Dictionary of
English นิยามการใช้พันธสัญญาทางเทววิทยาว่าเป็น
“ข้อตกลงซึ่งนำมาซึ่งความสัมพันธ์แห่งคำมั่นสัญญาระหว่างพระเจ้ากับประชากรของพระองค์”

พันธสัญญาที่สำคัญที่สุดข้อหนึ่งที่พระเจ้าทรงทำกับชาวอิสราเอล
ลูกหลานของอับราฮัมผ่านอิสอัคบุตรชายและยาโคบผู้เป็นหลานชาย (เปลี่ยนชื่อเป็นอิสราเอล)
อัครสาวกเปาโลกล่าวถึงพวกเขาว่า “พวกเขาเป็นชาวอิสราเอล การรับบุตรบุญธรรม พระเกียรติ พันธสัญญา
การให้ธรรมบัญญัติ การนมัสการ และคำสัญญาของพวกเขา ปรมจารย์ของพวกเขา
และตามเนื้อหนังก็คือพระเมสสิยาห์” (โรม 9:4-5)

ความสัมพันธ์ของพระเจ้ากับอิสราเอลโบราณ

บางครั้งการเชื่อเชิญจากพระเจ้าให้มีความสัมพันธ์เกินกว่าระดับส่วนบุคคล พระองค์ทรงเชื่อเชิญให้ชนชาติอิสราเอลโบราณทั้งหมดมีความสัมพันธ์กับพระองค์ สมาคมดังกล่าวตั้งอยู่บนพื้นฐานของพันธสัญญาที่บันทึกคำสัญญา ความคาดหวัง และเงื่อนไขที่สำคัญต่อความสัมพันธ์

พระเจ้าตรัสกับชาวอิสราเอลผ่านทางโมเสสว่า “เหตุฉะนั้น ถ้าเจ้าเชื่อฟังเสียงของเราและรักษาพันธสัญญาของเรา เจ้าจะเป็นสมบัติพิเศษสำหรับเราเหนือคนทั้งปวง เพราะโลกทั้งใบเป็นของเรา และเจ้าจะเป็นอาณาจักรปุโรหิตและเป็นชนชาติบริสุทธิ์สำหรับเรา” (อพยพ 19:5-6)

ความสัมพันธ์นี้ในระดับหนึ่งมีรูปแบบตามพันธสัญญาการแต่งงาน แต่อิสราเอลไม่ได้อยู่ในใจที่จะเชื่อฟังพระเจ้า โดยผ่านผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ พระเจ้าตรัสกับอิสราเอลว่า “แน่นอนว่า ภรรยาทรยศพราจากสามีฉันใด เจ้าก็ทรยศต่อเราฉันนั้น โอ พงศ์พันธุ์อิสราเอลเอ๋ย .” (เยเรมีย์ 3:20) ก่อนหน้านั้นพระเจ้าได้ตรัสกับซามูเอลว่า “.. พวกเขาปฏิเสธเรา เพื่อไม่ให้เราปกครองพวกเขา” (1 ซามูเอล 8:7)

สังเกตการประเมินของพระเจ้าเกี่ยวกับการปฏิเสธพระองค์ในฐานะพระเจ้าและผู้ปกครองของพวกเขา “สวรรค์เอ๋ย สดับเถิด แผ่นดินเอ๋ย จงเงี้ยหูฟัง! เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราได้เลี้ยงดูและให้กำเนิดบุตร และพวกเขาได้กบฏต่อเรา วิวรรจกเจ้าของของมัน และลาฐู้จักเปลของนายมัน แต่อิสราเอลไม่รู้ คนของเราไม่พิจารณา? .. พวกเขาละทิ้งพระยาห์เวห์ พวกเขาชั่วของคัมภีร์สุทธแห่งอิสราเอลให้กริ้ว พวกเขาหันหลังกลับ” (อิสยาห์ 1:2-4)

พระเจ้าทรงตอบสนองต่อการปฏิเสธนี้อย่างไร? “... ฉันทยกมือสาบาน .. คือเราจะกระจ่ายพวกเขาไปในหมู่คนต่างชาติและกระจ่ายไปตามประเทศต่างๆ เพราะเขามีได้ปฏิบัติตามคำตัดสินของเรา แต่ดูหมิ่นกฎเกณฑ์ของเรา ดูหมิ่นวันสะบาโตของเรา และตาของเขาจับจ้องที่รูปเคารพของบรรพบุรุษของเขา” (เอเสเคียล 20:23-24).

แม้ว่าชาวอิสราเอลสมัยโบราณจะปฏิเสธพระเจ้าและปฏิเสธการเชื่อเชิญของพระองค์ให้มีความสัมพันธ์ แต่ลึกๆ แล้วพระองค์ก็ยังปรารถนาที่จะมีความสัมพันธ์กับมนุษย์ แม้ว่าพระเจ้าจะลงโทษชาวอิสราเอล แต่พระองค์ไม่เคยปฏิเสธพวกเขาหรือดูกลานของพวกเขาโดยสิ้นเชิง เปาโลอธิบายว่า “ผมถามว่า พระเจ้าปฏิเสธคนของพระองค์ไหม? ไม่มีทาง! ตัวข้าพเจ้าเองเป็นคนอิสราเอล สืบเชื้อสายมาจากอับราฮัมซึ่งเป็นสมาชิกของเผ่าเบนยามิน

พระเจ้าไม่ได้ทรงปฏิเสธประชากรของพระองค์ซึ่งพระองค์ทรงบอกล่วงหน้า” (โรม 11:1-2 ฉบับมาตรฐานฉบับแก้ไขใหม่)

เปาโลกล่าวต่อไปว่า ”... ข้าพเจ้าต้องการให้ท่านเข้าใจความลึกซึ้งนี้ ส่วนหนึ่งของอิสราเอลมีความแข็งกระด้างจนคนต่างชาติเข้ามาครบจำนวน ดังนั้นอิสราเอลทั้งหมดจะรอด ดังที่มีคำเขียนไว้ว่า 'ผู้กอบกู้จะออกมาจากศิโยน พระองค์จะทรงขับไล่ความอธรรมออกจากยาโคบ'” (ข้อ 25-26)

เปาโลสรุปว่า “เท่าที่เกี่ยวกับข่าวประเสริฐ พวกเขาเป็นศัตรูกับคุณ แต่เท่าที่เกี่ยวกับการเลือก [ของพวกเขา] [ในฐานะคนที่พระเจ้าสร้างความสัมพันธ์พิเศษด้วย] พวกเขาเป็นที่รักเพราะบรรพบุรุษ เพราะของประทานจากพระเจ้าและการเรียกของพระองค์นั้นเปลี่ยนแปลงไม่ได้ เช่นเดียวกับคุณซึ่งครั้งหนึ่งเคยไม่เชื่อฟังพระเจ้า บัดนี้ได้รับพระเมตตาอันเป็นผลมาจากการไม่เชื่อฟังของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงกลายเป็นผู้ไม่เชื่อฟังเช่นกัน เพื่อที่พวกเขาจะได้รับพระเมตตาอันเป็นผลมาจากการที่พระเจ้าทรงเมตตาคุณ .” (ข้อ 28-31 ฉบับสากลใหม่)

เพราะพระเมตตาอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า พระองค์จึงวางแผนที่จะนำคนอิสราเอลไปสู่การกลับใจอย่างสมบูรณ์ และดำเนินการผ่านพวกเขา เชื่อเชิญคนอื่นๆ ทั้งหมดให้มีความสัมพันธ์แบบเดียวกันกับพระองค์

พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ

เขาไม่ละทิ้งความสัมพันธ์ที่เขาสร้างตราบเท่าที่ยังมีความหวังสำหรับการกลับใจและการฟื้นฟูฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

เปาโลบรรยายถึงพันธสัญญาระหว่างพระเจ้ากับอิสราเอลอย่างไร?

“... ขณะนั้นท่านไม่มีพระคริสต์ เป็นคนต่างด้าวจากเครือจักรภพอิสราเอล และเป็นคนต่างด้าวจากพันธสัญญาแห่งพระสัญญา ไม่มีความหวังและไม่มีการเรียกในโลกร” (เอเฟซัส 2:12)

โปรดทราบว่าเปาโลเรียกสิ่งเหล่านั้นว่า “พันธสัญญาแห่งพระสัญญา”

พระเจ้าประทานพระสัญญาและพรมากมายแก่ชาวอิสราเอลผ่านทางพวกเขา หากพวกเขาเชื่อฟัง

พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะสร้างชาติที่ยิ่งใหญ่จากพวกเขา และจะปกป้อง เจริญรุ่งเรือง และจัดหาอาหารให้พวกเขา (เลวีนิติ 26:3-13; เฉลยธรรมบัญญัติ 28:1-14)

พันธสัญญาของพระเจ้าที่ทำกับอิสราเอลโบราณมีข้อกำหนดอะไรบ้าง?

“เพราะฉะนั้น ถ้าเจ้าเชื่อฟังเสียงของเราและรักษาพันธสัญญาของเรา
เจ้าจะเป็นสมบัติพิเศษเหนือมนุษย์ทั้งปวงสำหรับเรา .” (อพยพ 19:5)

“แล้วคนทั้งปวงก็ตอบพร้อมกันว่า ‘เราจะทำทุกสิ่งทุกอย่างที่องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสไว้’” (ข้อ 8)

ชาวอิสราเอลตกลงตามเงื่อนไขของพระเจ้า และพระองค์ทรงยืนยันคำมั่นสัญญาที่มีต่อพวกเขา “...
นี่คือสิ่งที่เราสั่งพวกเขาว่า ‘เชื่อฟังเสียงของเรา แล้วเราจะเป็นพระเจ้าของเจ้า
และเจ้าจะเป็นประชากรของเรา และจงดำเนินตามทางทุกประการที่เราได้สั่งเจ้าไว้
เพื่อเจ้าจะได้อยู่เย็นเป็นสุข’” (เยเรมีย์ 7:23)

พระเจ้าตรัสว่าจะเกิดอะไรขึ้นหากชาวอิสราเอลไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้พันธสัญญา?

“แต่หากเจ้าไม่ฟังเราและปฏิบัติตามคำสั่งทั้งหมดนี้
และหากเจ้าปฏิเสธกฤษฎีกาของเราและเกลียดชังกฎหมายของเรา และไม่ปฏิบัติตามคำสั่งทั้งหมดของเรา
และฝ่าฝืนพันธสัญญาของเรา . . เราจะนำความสยดสยอง ความเจ็บป่วย และไข้มาสู่เจ้าโดยจับพลัน
ซึ่งจะทำให้ตายตายของเจ้าและทำให้ชีวิตของเจ้าต้องดับสูญไป เจ้าจะหวานพีชโดยเปล่าประโยชน์
เพราะศัตรูของเจ้าจะกินมัน เราจะตั้งหน้าสู้เจ้า เพื่อเจ้าจะพ่ายแพ้แก่ศัตรูของเจ้า
พวกที่เกลียดชังเจ้าจะปกครองเจ้า และเจ้าจะหนีไปแม้ไม่มีใครไล่ตามเจ้า ถ้าหลังจากนี้เจ้าไม่ฟังเรา
เราจะลงโทษเจ้าเพราะบาปของเจ้าเจ็ดเท่า” (เลวีนิติ 26:14-18 ฉบับสากลใหม่)

พันธสัญญาส่วนใหญ่รวมและกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบที่แต่ละฝ่ายคาดหวังให้ปฏิบัติ
เช่นเดียวกับพันธสัญญาที่พระเจ้าทำกับอับราฮัม พันธสัญญาที่พระเจ้าทำกับอิสราเอลมีเงื่อนไข หน้าที่
และภาระผูกพัน การที่ผู้คนยอมรับเงื่อนไขเหล่านั้นทำให้ความสัมพันธ์ของพวกเขากับพระเจ้าแน่นแฟ้น
แต่การไม่เชื่อฟังของพวกเขาได้ตัดพวกเขาออกจากพรที่พระเจ้าสัญญาไว้

พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะให้พันธสัญญาใหม่ระหว่างพระองค์เองกับอิสราเอลหรือไม่?

“ดูเถิด วันเวลาที่ใกล้เข้ามา' พระเจ้าตรัสว่า
'เมื่อเราจะทำพันธสัญญาใหม่กับวงศ์วานอิสราเอลและวงศ์วานยูดาห์—
ไม่ใช่ตามพันธสัญญาที่เราทำกับบรรพบุรุษของพวกเขาในวันที่เรา
จูงมือพวกเขาเพื่อนำพวกเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ ซึ่งเป็นพันธสัญญาของเราซึ่งพวกเขาละเมิด ทั้งๆ
ที่เราเป็นสามีของพวกเขา’” พระเจ้าตรัส” (เยเรมีย์ 31:31-32)

อะไรคือข้อบกพร่องในพันธสัญญาแรกระหว่างพระเจ้ายกกับอิสราเอล?

“เพราะหากพันธสัญญาแรกนั้นไม่มีข้อบกพร่อง ก็จะไม่มีการแสวงหาที่ใดเลยแม้แต่วินาทีเดียว
เพราะจับผิดพวกเขา พระองค์จึงตรัสว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า วันเวลาจะมาถึง
เมื่อเราจะทำพันธสัญญาใหม่กับวงศ์วานอิสราเอลและวงศ์วานยูดาห์’” (ฮีบรู 8:7-8)

อิสราเอลละเมิดพันธสัญญากับพระเจ้า ความผิดในความสัมพันธ์ตามพันธสัญญานั้นอยู่ที่ผู้คน ไม่ใช่ที่พันธสัญญา พระเจ้าทรงทำให้ส่วนของพระองค์สำเร็จ ชาวอิสราเอลไม่สามารถปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้กับพระเจ้าได้

ชาวอิสราเอลไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้พันธสัญญาอย่างไรและเพราะเหตุใด?

“พวกเขาไม่รักษาพันธสัญญาของพระเจ้าเป็นเจ้า พวกเขาปฏิเสธที่จะดำเนินตามธรรมเนียมปฏิบัติของพระองค์ และลืมพระราชกิจและการมหัศจรรย์ซึ่งพระองค์ทรงสำแดงแก่พวกเขา” (สดุดี 78:10-11)

“และขอให้ [พวกเขา] ไม่เป็นเหมือนบรรพบุรุษของพวกเขา เป็นรุ่นที่ดื้อรั้นและดื้อรั้น เป็นคนรุ่นที่ไม่ตั้งพระทัยให้ถูกต้อง และวิญญาณของเขาไม่ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า” (ข้อ 8)

“โอ้ พวกเขามีจิตใจเช่นนั้นที่จะเกรงกลัวเราและรักษาบัญญัติทั้งหมดของเราเสมอ เพื่อพวกเขาจะอยู่เย็นเป็นสุขกับลูก ๆ ของพวกเขาตลอดไป!” (เฉลยธรรมบัญญัติ 5:29)

โดยการไม่เชื่อฟังพระเจ้า—ดูหมิ่นกฎหมายของพระองค์—อิสราเอลละเมิดเงื่อนไขของพันธสัญญา ชาวอิสราเอลไม่ได้มีความปรารถนา ความมุ่งมั่น หรือเต็มใจที่จะปฏิบัติตามแนวทางและคำแนะนำของพระเจ้า พวกเขาทำในสิ่งที่ป็นธรรมชาติของมนุษย์ นั่นคือการไม่เชื่อฟังพระเจ้าและเกลียดชังกฎหมายของพระองค์ (โรม 8:7)

ความต้องการพันธสัญญาใหม่

ปัญหาของชาวอิสราเอลอยู่ที่ใจ—ความคิดและเจตคติของพวกเขา ชาวอิสราเอลไม่เชื่อฟังพระเจ้าและทำส่วนของตนให้สำเร็จในความสัมพันธ์กับพระองค์ด้วยเหตุผลง่าย ๆ: “. . . ทุกคนทำตามคำสั่งของจิตใจที่ชั่วร้ายของเขา” (เยเรมีย์ 11:8) อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรงมีทางออก: พันธสัญญาที่แตกต่างออกไป พันธสัญญาใหม่ที่จะแก้ไขปัญหา

สังเกตว่าพระเจ้าพยากรณ์ว่าสักวันหนึ่งพระองค์จะทรงสร้างใจใหม่ในประชากรของพระองค์โดยประทานพระวิญญาณแก่พวกเขาเพื่อพวกเขาจะเชื่อฟังพระองค์ “เราจะให้ใจใหม่แก่เจ้าและบรรจิวินิจฉัยใหม่ไว้ในตัวเจ้า เราจะเอาใจหินออกจากเนื้อเจ้า และให้ใจเนื้อแก่เจ้า เราจะบรรจิวินิจฉัยของเราไว้ในตัวเจ้า และให้เจ้าดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และเจ้าจะรักษาคำตัดสินของเราและปฏิบัติตาม แล้วเจ้าจะได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินที่เราให้แก่บรรพบุรุษของเจ้า เจ้าจะเป็นประชากรของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเจ้า” (เอเสเคียล 36:26-28)

ทำไมเราต้องการพระวิญญูณของพระเจ้า?

“การคำนึงถึงเนื้อหนังคือความตาย แต่การคำนึงถึงจิตวิญญูณคือชีวิตและความสงบสุข เพราะจิตใจฝ่ายเนื้อหนังเป็นปฏิปักษ์ต่อพระเจ้า เพราะไม่อยู่ภายใต้กฎของพระเจ้าเป็นเจ้า และไม่อาจเป็นเช่นนั้นได้ ดังนั้นผู้ที่อยู่ในเนื้อหนังไม่สามารถทำให้พระเจ้าพอพระทัยได้ แต่คุณไม่ได้อยู่ในเนื้อหนังแต่อยู่ในพระวิญญูณ ถ้าพระวิญญูณของพระเจ้าสถิตอยู่ในคุณจริงๆ บัดนี้ถ้าผู้ใดไม่มีพระวิญญูณของพระคริสต์ ผู้นั้นก็ไม่ใช่ของพระองค์” (โรม 8:6-9)

ผู้คนไม่ชอบเชื่อฟังกฎหมายของพระเจ้าโดยธรรมชาติ มันไม่ได้อยู่ในธรรมชาติของเนื้อหนังของเราที่จะทำตามวิถีทางของพระเจ้า หลายยุคหลายสมัยพยายามแก้ปัญหาคงของตนเองด้วยวิธีของตนเอง โดยปราศจากพระวิญญูณของพระเจ้า แต่วิธีเหล่านั้นก่อให้เกิดความทุกข์ยากแก่มนุษย์และนำไปสู่ความตายในที่สุด (โรม 3:16; สุภาษิต 14:12; 16:25)

พระวิญญูณของเจ้ามีผลอย่างไรต่อผู้ที่ได้รับ?

“เพราะถ้าเจ้าดำเนินชีวิตตามเนื้อหนัง เจ้าจะต้องตาย แต่ถ้าท่านทำให้การกระทำของกายตายโดยพระวิญญูณ ท่านก็จะมีชีวิตอยู่ เพราะพระวิญญูณของเจ้าทรงนำผู้นั้นเป็นบุตรของพระเจ้า เพราะท่านไม่ได้รับวิญญูณแห่งความเป็นทาสเพื่อให้ออกกลับไปอยู่ในความกลัว แต่ท่านได้รับวิญญูณแห่งการเป็นบุตรบุญธรรม ซึ่งทำให้เราร้องว่า 'อับบา พระบิดา!'” (โรม 8:13-15)

พระวิญญูณของเจ้ามอบอำนาจให้เรามรณะกรรมแห่งร่างกาย การกระทำชั่วของเนื้อหนัง เช่น การล่วงประเวณี การผิดประเวณี ความเกลียดชัง ความอิจฉาริษยา ความโกรธ และความเห็นแก่ตัว (กาลาเทีย 5:19-21) เมื่อเรามีพระวิญญูณของเจ้าสถิตอยู่ในเรา จะทำให้เรามีความกระตือรือร้นและจากใจจริงที่ต้องการยอมจำนนต่อพระเจ้าและติดตามการทรงนำของพระองค์

อะไรคือความแตกต่างในพันธสัญญาใหม่?

“ดูเถิด วันเวลาจะมาถึง’ พระเจ้าตรัส ‘เมื่อเราจะทำพันธสัญญาใหม่กับเชื้อสายแห่งอิสราเอลและกับวงศ์วานยูดาห์ . . . นี่คือนพันธสัญญาที่เราจะทำกับวงศ์วานอิสราเอล หลังจากวันเวลาเหล่านั้น’ พระเจ้าตรัสว่า ‘เราจะบรรจุกฎของเราไว้ในจิตใจของพวกเขา และจารึกไว้ในใจของพวกเขา เราจะเป็นพระเจ้าของพวกเขา และพวกเขาจะเป็นประชากรของเรา’ (เยเรมีย์ 31:31-33; เทียบฮีบรู 8:10; 10:16)

พันธสัญญาใหม่คือพันธสัญญาของพระเจ้าที่จะประทานพระวิญญาณแก่ประชาชนของพระองค์ เพื่อที่พวกเขาจะได้เชื่อฟังพระองค์ ขอให้สังเกตในข้อนี้ว่ากฎของพระเจ้ารวมอยู่ในพันธสัญญาใหม่ กฎหมายของเขาไม่ได้เปลี่ยนแปลง สิ่งที่พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะเปลี่ยนแปลงคือจิตใจของมนุษย์ พระองค์จะทรงทำให้ผู้ที่เข้าสู่พันธสัญญาใหม่กับพระองค์สามารถเชื่อฟังกฎของพระองค์ด้วยความเต็มใจและสุดใจ

โปรดจำไว้ว่า พระเจ้าไม่ได้พบข้อบกพร่องในกฎของพระองค์ภายใต้เงื่อนไขของพันธสัญญาเดิม ความผิดอยู่ในความคิดที่เห็นแก่ตัวและต้อร้นของผู้คน กฎและวิถีชีวิตของพระเจ้ายังคงเป็นส่วนสำคัญของพันธสัญญาใหม่ พันธสัญญาใหม่เรียกร้องให้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริงในหัวใจและความคิดที่จะบรรลุผลได้โดยผ่านอำนาจการเปลี่ยนแปลงของพระวิญญาณของพระเจ้าเท่านั้น

ครั้งหนึ่งมีชายหนุ่มคนหนึ่งทูลถามพระเยซูว่า “ข้าพเจ้าจะทำความดีอะไรจึงจะมีชีวิตนิรันดร์” พระเยซูตรัสตอบว่า “. . . หากท่านต้องการเข้าสู่ชีวิต จงรักษาพระบัญญัติ” (มัทธิว 19:16-17) กฎมีส่วนเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ใดๆ กฎของพระเจ้าเป็นส่วนหนึ่งของพันธสัญญาเดิม พวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของพันธสัญญาใหม่ด้วย ด้วยความช่วยเหลือของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราสามารถมีหัวใจที่สามารถตอบสนองได้แตกต่างจากชาวอิสราเอลสมัยโบราณที่ปฏิเสธวิถีชีวิตของพระเจ้า

ธรรมชาติของกฎของพระเจ้าเป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับพันธสัญญาในพระคัมภีร์ไบเบิล กฎของพระเจ้าดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ (สดุดี 119:89, 160) พระองค์ทรงสถาปนาให้คงอยู่ตลอดไป (ข้อ 152) แนวคิดของพันธสัญญาที่ไม่มีกฎที่กำหนดความสัมพันธ์นั้นไม่สมเหตุสมผล

อะไรทำให้พันธสัญญาใหม่เป็นพันธสัญญาที่ดีกว่า?

“... เขายังเป็นคนกลางของพันธสัญญาที่ดีกว่าซึ่งตั้งขึ้นตามสัญญาที่ดีกว่า” (ฮีบรู 8:6) ข้อแตกต่างที่สำคัญระหว่างพันธสัญญาเดิมกับพันธสัญญาใหม่คือคำสัญญาที่พระเจ้าทรงให้ไว้ในแง่หนึ่งพันธสัญญาใหม่เป็นการขยายและต่ออายุสัญญาที่ทรงให้ไว้ในพันธสัญญาเดิม พันธสัญญาเดิมให้พรทางร่างกายเป็นหลัก คำสัญญาในพันธสัญญาใหม่ดีกว่าอย่างไร?

พันธสัญญาใหม่รวมถึงสัญญาที่พระเจ้าทำกับอับราฮัมซึ่งเป็นพื้นฐานของพันธสัญญาเดิม แต่เน้นที่คำสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการกลับใจใหม่โดยทางพระวิญญาณของพระเจ้าและผู้ชีวิตนิรันดร์ เปาโลบอกเราว่า “พรของอับราฮัม [ได้] มาถึงคนต่างชาติในพระเยซูคริสต์ เพื่อเราจะได้รับพระสัญญาของพระวิญญาณด้วยความเชื่อ” (กาลาเทีย 3:14) หนึ่งในสัญญาคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งจะนำมาซึ่งการฟื้นฟูจิตวิญญาณของหัวใจ

ดังที่เราเห็นก่อนหน้านี้ เป็นปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับอิสราเอลภายใต้พันธสัญญาเดิม ชาวอิสราเอลไม่มีใจกลับใจที่จะเชื่อฟังพระเจ้าผู้สร้าง

ข้อกำหนดบางประการของพันธสัญญาเดิม เช่น การบูชาสัตวบูชาและพิธีกรรมในพระวิหาร ชี้ให้เห็นถึงการเสียดสีของพระเยซูคริสต์ ซึ่งเข้ามาแทนที่เมื่อพระองค์สิ้นพระชนม์เพื่อบาปของเรา (ฮีบรู 9:1-14; 10:1-14) อย่างไรก็ตาม

กฎของพระเจ้าที่เป็นรากฐานของความสัมพันธ์ในพันธสัญญาเดิมก็เป็นรากฐานของความสัมพันธ์ในพันธสัญญาใหม่เช่นกัน บัดนี้สิ่งเหล่านี้ได้ซึมซาบอยู่ในหัวใจและความคิดของคนของพระเจ้า แทนที่จะเขียนไว้บนแผ่นหินหรือกระดาษม้วนเท่านั้น

พระเจ้าสัญญาอะไรที่ “ยิ่งใหญ่เหลือเกิน” ภายใต้พันธสัญญาใหม่?

“... ซึ่งได้ประทานพระสัญญาอันล้ำค่าและยิ่งใหญ่แก่เรา โดยผ่านสิ่งเหล่านี้ ท่านจะมีส่วนในธรรมชาติอันสูงส่ง โดยหลีกเลี่ยงจากความเสื่อมทรามในโลกด้วยระคะตัมหา” (2 เปโตร 1:4)

“จากนั้นกษัตริย์จะตรัสกับคนที่อยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์ว่า ‘มาเถิด ท่านผู้ได้รับพรจากพระบิดาของเรา รับอาณาจักรซึ่งเตรียมไว้สำหรับท่านตั้งแต่แรกสร้างโลกเป็นมรดก’” (มัทธิว 25:34; เปรียบเทียบข้อ 46)

คำสัญญาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพันธสัญญาใหม่คือชีวิตนิรันดร์ พันธสัญญาเดิมไม่ได้บัญญัติให้ผู้คนได้รับชีวิตนิรันดร์ อย่างไรก็ตาม ภายใต้พันธสัญญาใหม่ “พระองค์ผู้ทรงให้พระคริสต์เป็นขึ้นมาจากความตาย จะประทานชีวิตแก่ร่างกายที่ต้องตายของคุณด้วย โดยทางพระวิญญาณของพระองค์ [ซึ่ง] สถิตอยู่ในคุณ” (โรม 8:11)

การมีพระวิญญาณของพระเจ้าทำให้เราได้รับของขวัญแห่งชีวิตนิรันดร์จากพระเจ้า

พรทางกายภาพของพันธสัญญาเดิม เช่น ความเจริญรุ่งเรืองและการคุ้มครอง ไม่สามารถเทียบได้กับพรแห่งความเป็นอมตะที่มีให้เราภายใต้พันธสัญญาใหม่

ดังที่เปาโลแนะนำทิโมธี “จงต่อสู้อย่างดีที่สุดด้วยความเชื่อ จงยึดมั่นในชีวิตนิรันดร์ ซึ่งท่านถูกเรียกให้รับเช่นกัน และสารภาพคำสารภาพที่ดีต่อหน้าพยานมากมาย” (1 ทิโมธี 6:12)

พระเจ้าทรงสัญญาว่าเราจะสืบทอดอาณาจักรและธรรมชาติของพระองค์

พระลักษณะอันบริสุทธิ์และชอบธรรมของพระองค์เป็นมรดก

ทำไมเราต้องมีผู้ไถ่?

ความบาปของเราทำให้เราแปลกแยกจากพระเจ้า ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์เขียนว่า “... ความชั่วช้าของเจ้าได้แยกเจ้าออกจากพระเจ้าของเจ้า และบาปของคุณได้ปิดบังพระพักตร์พระองค์จากคุณ .” (อิสยาห์ 59:2)

ความบาปได้สร้างกำแพงที่แยกมนุษย์ออกจากพระเจ้า
สิ่งกีดขวางนั้นต้องถูกทำลายลงก่อนที่เรจะได้มีความสัมพันธ์กับพระองค์ได้
แต่เราจะจัดสิ่งกีดขวางนี้ได้อย่างไร?

ยอห์นผู้ให้บัพติศมา เมื่อพระเยซูเสด็จมาหาเขาเพื่อรับบัพติศมา ตรัสว่า “ดูเถิด
ลูกแกะของพระเจ้าผู้ทรงรับบาปของโลกไป!” (ยอห์น 1:29, 36)
ยอห์นยอมรับว่าพระเยซูแห่งนาซาเร็ธเป็นพระเมสสิยาห์ตามสัญญาที่จะไถ่มนุษยชาติด้วยการชดใช้บาปถึง
ตาย

“การไถ่หมายถึงการปลดปล่อยจากความชั่วร้ายด้วยการชำระราคา” (พจนานุกรมพระคัมภีร์ใหม่, 2539,
“ผู้ไถ่ การไถ่”) เปโตรอธิบายว่า “คุณไม่ได้รับการไถ่ด้วยสิ่งที่มีมูลค่าได้ เช่น เงินหรือทอง
จากความประพฤติที่ไร้จุดหมายซึ่งได้รับมาจากประเพณีของคุณ

เป็นบิดา แต่ด้วยพระโลหิตอันประเสริฐของพระคริสต์
เหมือนลูกแกะที่ปราศจากตำหนิและไม่มีจุดตำหนิ” (1 เปโตร 1:18-19)
เปาโลอธิบายว่าพระโลหิตของพระคริสต์ได้ “ซื้อ” “คริสตจักรของพระเจ้า” (กิจการ 20:28)

พระเจ้าทรงวางแผนตั้งแต่เริ่มต้นของประทานแห่งการไถ่ที่ยอดเยียมนี้ อัครสาวกยอห์นอธิบายละเอียด
ดังนี้: “คนทั้งปวงที่อยู่บนแผ่นดินโลกจะนมัสการ . . . ลูกแกะถูกปลงพระชนม์ตั้งแต่ทรงสร้างโลก” (วิวรณ์
13:8) พระเยซูคริสต์ ในฐานะลูกแกะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ทรงเต็มใจ “ประทานพระองค์เองเพื่อเรา
เพื่อพระองค์จะทรงไถ่เราจากการกระทำที่ผิดกฎหมายทุกอย่าง .” (ดัตัส 2:14)

เราทุกคนจะต้องได้รับการไถ่หรือไม่? คำตอบที่ชัดเจนคือใช่
“เพราะทุกคนทำบาปและเสื่อมจากพระเกียรติของพระเจ้า” (โรม 3:23) และ
“ค่าจ้างของความบาปคือความตาย
แต่ของประทานจากพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์ในพระเยซูคริสต์ต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเรา” (โรม 6:23) .
เราสมควรได้รับความตายชั่ววินิรันดร์ เราได้ทำให้ตัวเราเองโดยบาป
ไม่เหมาะที่จะรับของประทานแห่งชีวิตนิรันดร์

แล้วปัญหาของเราจะบรรเทาได้อย่างไรเพื่อที่เราจะได้มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าในฐานะลูกของพระองค์?

พระเจ้าส่งพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ เข้ามาในโลกเพื่อไถ่โทษบาปของเรา
เพื่อให้เรารอดจากโทษแห่งความตายนิรันดร์ (ยอห์น 3:16) ฮีบรู 2:9
อธิบายจุดประสงค์ของการเสียสละนั้นว่า “แต่เราเห็นพระเยซูผู้ทรงสร้าง

คำต้อยกว่าทูตสวรรค์เล็กน้อย

เพราะความทุกข์ทรมานแห่งความตายสวมมงกุฎด้วยสง่าราศีและเกียรติยศ
เพื่อพระองค์จะได้ลิ้มรสความตายสำหรับทุกคนโดยพระคุณของพระเจ้า”
พระเยซูกลายเป็นลูกแกะบูชาญที่พระเจ้าถวายเพื่อไถ่บาปของมนุษยชาติ

แนวคิดเรื่องการไถ่บาปทำให้ชาวอิสราเอลโบราณรู้จักผ่านระบบการบูชาญตามพันธสัญญาเดิม ในฮีบรู
9:22 เราอ่านว่า “ตามธรรมเนียมปฏิบัติแล้ว เกือบทุกสิ่งจะถูกชำระด้วยเลือด และหากไม่มีเลือดไหล
ก็จะไม่มีการให้อภัย” (หรือการไถ่) ในข้อ 28

ความคิดยังคงดำเนินต่อไป “ดังนั้นพระคริสต์จึงถูกเสนอให้แบกรับบาปของคนจำนวนมาก”
อัครสาวกยอห์นกล่าวเสริมว่า

“พระโลหิตของพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ชำระเราจากบาปทั้งหมด” (1 ยอห์น 1:7)

การไถ่ถอนหมายถึง “การสูญเสีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยการจ่ายราคา; ...
โดยอ้างถึงการแทรกแซงพิเศษของพระเจ้าเพื่อความรอดของมนุษยชาติ” (พจนานุกรมพระคัมภีร์ของ
Unger, 2515, “การไถ่ถอน”) กล่าวอีกนัยหนึ่ง

การไถ่คือการกระทำของพระเจ้าที่ปลดปล่อยเราจากความผิดที่เราถ่วงจากบาปของเรา
โดยการแทนที่การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์สำหรับโทษที่เราสมควรได้รับ

อย่างไรก็ตาม พระเจ้าจะทรงให้การไถ่เฉพาะผู้ที่กลับใจอย่างจริงจังเท่านั้น
นั่นคือเหตุผลที่การกลับใจเป็นจุดเริ่มต้นของเราในการรับการไถ่บาปและสร้างความสัมพันธ์ที่ยั่งยืนกับพระ
ผู้สร้างของเรา

ผู้ที่กลับใจอย่างแท้จริงจากการทำบาปเป็นประจำจะได้รับการอภัยและกลายเป็นผู้รับใช้ที่ไถ่ไว้ของพระเจ้า

พระเจ้าทรงยืนยันว่าคำสัญญาของพระองค์นั้นแน่นอนด้วยคำสาบาน “ด้วยเหตุนี้
พระเจ้าจึงทรงตั้งพระทัยที่จะแสดงต่อทายาทแห่งพระสัญญาอย่างมากมายมากขึ้นถึงความไม่เปลี่ยนแปลง
ของคำแนะนำของพระองค์ ทรงยืนยันด้วยคำสาบานว่าโดยสองสิ่งที่ไม่เปลี่ยนรูป
ซึ่งเป็นไปไม่ได้ที่พระเจ้าจะตรัสเท็จ เราอาจมีการปลอมประโลมที่แข็งแกร่ง
หนีไปลี้ภัยเพื่อยืดเอาความหวังของเราไว้” (ฮีบรู 6:17-18)

พระเจ้ารับรองกับเราด้วยซ้ำว่าพระองค์จะประทานพระเกียรติแก่เราเหมือนที่พระคริสต์ได้รับพระเกียรติ
“เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงอดทนทุกสิ่งเพื่อเห็นแก่ผู้ที่ทรงเลือกไว้
เพื่อพวกเขาจะได้รับความรอดซึ่งอยู่ในพระเยซูคริสต์พร้อมกับรัศมีภาพนิรันดร์ด้วย นี่เป็นคำสัตย์จริง:
เพราะว่าถ้าเราตายกับพระองค์ เราก็จะได้มีชีวิตอยู่กับพระองค์ด้วย ถ้าเราอดทน
เราก็จะได้ครอบครองร่วมกับพระองค์” (2 ทิโมธี 2:10-12)

พันธสัญญาใหม่รับรองว่าเราจะได้รับความช่วยเหลือจากพระเยซูคริสต์
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่มีชีวิตและมหาบุโรหิตของเราผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์
เป็นการแสดงความรักอันสูงสุดของพระเจ้าและความปรารถนาของพระองค์ให้เรา มีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้น
กับพระองค์ในฐานะบุตรธิดาของพระองค์

ความรักเป็นพื้นฐานของความสัมพันธ์ของพระเจ้า

อัครสาวกยอห์นบอกเราว่า “ผู้ที่ไม่รักก็ไม่รู้จักพระเจ้า เพราะพระเจ้าทรงเป็นความรัก
ในสิ่งนี้ความรักของพระเจ้าได้สำแดงต่อเรา คือพระเจ้าได้ส่งพระบุตรองค์เดียวของพระองค์เข้ามาในโลก
เพื่อเราจะได้อำนาจชีวิตโดยพระองค์” (1 ยอห์น 4:8-9; เทียบ ยอห์น 3:16-17; ทิโมธี 3: 4-7).

ดังที่เราได้กล่าวไปแล้วในบทเรียนนี้

พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์ผ่านคำสัญญามากมายที่เกี่ยวข้องกับการได้รับความรอดและชีวิตนิรันดร์
ของเรา พระเจ้าพระบิดาทรงปรารถนาที่จะมีส่วนร่วมในชีวิตประจำวันของเราเป็นการส่วนตัว
ดังที่เปาโลกล่าวไว้ว่า “เป็นพระเจ้าที่ทรงทำงานในท่านทั้งตามความประสงค์และทำตามพระประสงค์”
(ฟิลิปปี 2:13) เปาโลอธิบายว่าพระเยซูคริสต์ พี่ชายของเรา สถิตอยู่ในเราหากเรากลับใจเป็นคริสเตียน
(กาลาเทีย 2:20)

เรามีความมั่นใจอย่างไรว่าพระบิดาและพระเยซูคริสต์จะทรงช่วยเหลือเราเมื่อเราต้องการความช่วยเหลือ
ทางวิญญาณ

“เพราะเราไม่มีมหาบุโรหิตที่ไม่สามารถเห็นอกเห็นใจในความอ่อนแอของเรา
แต่เคยถูกล่อลวงเหมือนเราทุกประการ ถึงกระนั้นก็ปราศจากบาป
เหตุฉะนั้นขอให้เราเข้ามาที่พระที่นั่งแห่งพระคุณอย่างกล้าหาญ
เพื่อเราจะได้รับพระเมตตาและพบพระคุณที่จะช่วยในยามต้องการ” (ฮีบรู 4:15-16)

“นี่คือความมั่นใจที่เรามีในพระองค์ คือถ้าเราทูลขอสิ่งใดตามพระประสงค์ของพระองค์
พระองค์จะทรงฟังเรา และถ้าเรารู้ว่าพระองค์ทรงฟังเรา ไม่ว่าเราจะทูลขอสิ่งใด
เราก็รู้ว่าเรามีคำวิงวอนทูลขอจากพระองค์” (1 ยอห์น 5:14-15; เทียบ มัทธิว 7:7-8; ฟิลิปปี 4:6)

ความสัมพันธ์สร้างขึ้นจากการสื่อสารที่ดี

พระวาทะของพระเจ้าเปิดเผยว่าพระองค์ทรงฟังเราและตอบคำขอของเราตามพระประสงค์และผลประโยชน์
สูงสุดของเรา พระองค์ต้องการให้เราตอบสนองความรักของพระองค์
เราพูดกับพระเจ้าในความคิดและคำอธิษฐานของเรา และพระองค์ตรัสกับเราผ่านทางพระวาทะ
พระวิญญาณ และผู้ใช้ของพระองค์

เราควรแสดงความรักต่อพระเจ้าอย่างไร?

“ตอนนี้เรารู้แล้วว่าเรารู้จักพระองค์ หากเรารักษาพระบัญญัติของพระองค์ ผู้ที่กล่าวว่า ‘ข้าพเจ้ารู้จักพระองค์’ และไม่รักษาพระบัญญัติเป็นผู้พดมุสา และความจริงไม่ได้อยู่ในผู้นั้น แต่ผู้ใดที่รักษาพระวจนะของพระองค์ ความรักของพระเจ้าก็สมบูรณ์อยู่ในคนนั้นอย่างแท้จริง ด้วยเหตุนี้ เรารู้ว่าเราอยู่ในพระองค์ ผู้ที่กล่าวว่าตนอยู่ในพระองค์ก็ควรดำเนินชีวิตเหมือนที่พระองค์ทรงดำเนิน” (1 ยอห์น 2:3-6; เทียบ 1 ยอห์น 3:22)

“ด้วยเหตุนี้เรารู้ว่าเรารักบุตรธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้า เมื่อเรารักพระเจ้าและรักษาพระบัญญัติของพระองค์ เพราะนี่คือความรักของพระเจ้า คือให้เรารักษาพระบัญญัติของพระองค์ และพระบัญญัติของพระองค์ไม่เป็นภาระ” (1 ยอห์น 5:2-3)

ดังที่ยอห์นอธิบาย

พระเจ้าทรงคาดหวังให้เราแสดงความรักต่อพระองค์และผู้อื่นโดยการรักษาพระบัญญัติของพระองค์ เรามีชีวิตของพระเยซูคริสต์เป็นแบบอย่างว่าเราควรดำเนินชีวิตอย่างไร

พระเยซูรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า (ยอห์น 15:10)

พระองค์ทรงพอพระทัยพระเจ้าเพราะทรงเชื่อฟังและปรารถนาจะทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า (สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้ โปรดอย่าลืมขอรับหนังสือ บัญญัติสิบประการ ฟรี)

เนื่องจากเราเป็นผู้รับความรักของพระเจ้า พระองค์จึงทรงคาดหวังให้เราแบ่งปันความรักนั้นกับผู้อื่น พระคริสต์ตรัสว่าความรักนั้นจะแสดงลักษณะของสาวกของพระองค์ตลอดยุคสมัย

“เราให้บัญญัติใหม่แก่เจ้า คือให้รักซึ่งกันและกัน เราเคยรักท่านอย่างไร ท่านทั้งหลายก็รักซึ่งกันและกันด้วย ด้วยสิ่งนี้ ทุกคนจะรู้ว่าท่านเป็นสาวกของเรา ถ้าท่านรักซึ่งกันและกัน” (ยอห์น 13:34-35; เทียบ 1 ยอห์น 4:11)

คุณสมบัติทางวิญญาณอะไรอีกบ้างที่ควรแสดงให้เห็นชีวิตของเราเมื่อเราพยายามดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ของพระเจ้า?

“เพราะท่านจำเป็นต้องอดทน เพื่อว่าหลังจากที่ท่านทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าแล้ว ท่านจะได้รับตามพระสัญญา แต่อีกสักครู่หนึ่ง พระองค์ผู้เสด็จมาจะเสด็จมาและจะไม่ทรงรื้อรื้อ บัดนี้คนชอบธรรมจะดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยความสำเร็จ แต่ถ้าผู้ใดชักช้า จิตใจของข้าพเจ้าก็ไม่พอใจผู้นั้น” (ฮีบรู 10:36-38)

“และสิ่งใดก็ตามที่เจ้าทำ จงทำอย่างเต็มที่เหมือนทำเพื่อองค์พระเจ้า ไม่ใช่ทำเพื่อมนุษย์ เพราะรู้ว่าเจ้าจะได้รับมรดกเป็นบำเหน็จจากองค์พระเจ้าเป็นเจ้า เพราะท่านปรนนิบัติองค์พระเจ้าเป็นเจ้า” (โคโลสี 3:23-24)

“ดูเถิด เราจะมาโดยเร็ว และบำเหน็จของเราจะให้แก่ทุกคนตามงานของเขา เราเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นปฐมและอวสาน เป็นองค์แรกและองค์สุดท้าย” (วิวรณ์ 22:12-13)

ชีวิตของคริสเตียนไม่ใช่เรื่องง่าย (มัทธิว 7:13 14; 2 ทิโมธี 3:12) เราถูกคาดหวังให้อดทน แสวงหาพระเจ้าอย่างสุดใจขณะที่เราอดทนรอให้คำสัญญาของพระองค์สำเร็จ

เมื่อเราติดตามพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอย่างสม่ำเสมอและตอบสนองต่อพระประสงค์ของพระองค์ เราได้รับพรฝ่ายวิญญาณที่พระองค์ทรงสัญญา แต่คำสัญญาและพรที่สำคัญที่สุดหลายข้อจะเป็นจริงได้ก็ต่อเมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาเท่านั้น พระเยซูบอกเราว่า “ในโลกลี้ภัย ท่านจะมีความทุกข์ยาก แต่จงชื่นใจเถิด เราได้ชนะโลกแล้ว” (ยอห์น 16:33) พรอันยิ่งใหญ่ประการหนึ่งที่เราได้รับคือความเข้มแข็ง ความอดทน และความสามารถในการอดทนต่อปัญหาที่เราพบใน “ยุคปัจจุบันที่เลวร้ายนี้” (มัทธิว 10:31-38; กาลาเทีย 1:4)

การที่เราจะดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ของพระเจ้าเพื่อรับช่วงพระสัญญาของพระองค์นั้นสำคัญหรือไม่?

“ไม่ใช่ทุกคนที่เรียกเราว่า ‘พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า’ จะได้เข้าอาณาจักรสวรรค์ แต่ผู้ที่ปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระบิดาของเราในสวรรค์” (มัทธิว 7:21; เทียบกับลูกา 6:46)

การดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ของพระบิดามีความสำคัญต่อพระคริสต์ เขาถือว่าผู้ที่ทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าคือสมาชิกในครอบครัวที่ใกล้ชิดของพระองค์ “เพราะผู้ใดปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระบิดาของเราในสวรรค์ ผู้นั้นเป็นพี่น้องชายหญิงและมารดาของเรา” (มัทธิว 12:50)

ผู้ที่ดูเหมือนเพียงรับใช้พระเจ้า—
แต่ในความเป็นจริงประพฤติผิดนอกกฎหมายโดยจงใจฝ่าฝืนกฎฝ่ายวิญญาณของพระเจ้า—
จะไม่รวมอยู่ในอาณาจักรของพระเจ้า (มัทธิว 7:22-23)

พวกเขาจะไม่เป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวทางวิญญาณนิรันดร์ของพระองค์

ใครคือสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้า ครอบครัวของพระองค์ในยุคนี้?

“... ข้าพเจ้าเขียนเพื่อท่านจะได้รู้ว่าควรประพฤติตนอย่างไรในบ้านของพระเจ้า ซึ่งเป็นคริสตจักรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ เสาหลักและรากฐานของความจริง” (1 ทิโมธี 3:15)

คริสตจักรคือบ้านหรือครัวเรือนของพระเจ้า
คือผู้ที่ตอบรับการเรียกของพระองค์และปฏิบัติตามพระประสงค์จากเบื้องบน
เปาโลเขียนถึงคริสเตียนในสมัยของเขาว่า “เหตุฉะนั้น บัดนี้ท่านจึงไม่ใช่คนต่างด้าวต่างแดนอีกต่อไป

แต่เป็นพลเมืองเดียวกันกับวิสุทธิชนและสมาชิกในครัวเรือนของพระเจ้า
ซึ่งถูกสร้างขึ้นบนรากฐานของอัครสาวกและผู้เผยพระวจนะคือพระเยซูคริสต์
พระองค์เองทรงเป็นศิลามุมอก ซึ่งในอาคารทั้งมวลประกอบเข้าด้วยกัน
เจริญขึ้นเป็นวิหารอันบริสุทธิ์ในองค์พระผู้เป็นเจ้า
ในที่นั้นท่านทั้งหลายกำลังถูกก่อสร้างขึ้นด้วยกันเพื่อเป็นที่ประทับของพระเจ้าในพระวิญญาณ” (เอเฟซัส 2:19-22)).

แต่คริสตจักรของพระเจ้าคืออะไร? ในการสนทนาเกี่ยวกับศาสนจักร
อันดับแรกเราควรนิยามความหมายของศาสนจักร ในพระคัมภีร์คำว่าคริสตจักรมาจากคำภาษากรีก
ekklesia โดยเนื้อแท้แล้วหมายถึง
คำนี้ใช้เพื่ออธิบายผู้เชื่อที่พระเจ้าทรงเรียกออกจากโลกนี้ให้ติดตามพระองค์

คำว่าคริสตจักรในพระคัมภีร์ไม่เคยหมายถึงอาคาร ดังที่บางคนเชื่ออย่างผิดๆ
“คำนี้หมายถึงกลุ่มคริสตชนที่มุ่งมั่นในท้องถิ่นใดก็ตาม [ที่] พบปะกันเพื่อนับถือศาสนาของพวกเขา
หรือจำนวนทั้งหมดของกลุ่มเหล่านี้ที่กระจายอยู่ทั่วโลก” (พันธสัญญาใหม่ของผู้แปล, ภาคผนวก, หน้า 557-558)

เปาโลนิยามคริสตจักรว่าเป็น “พระกายของพระคริสต์” (1 โครินธ์ 12:12, 27) ในบรรดาสมาชิก
มีผู้ปกครองเป็นผู้นำและสอนประชาคม

“และเมื่อพวกเขามาถึงกรุงเยรูซาเล็ม คริสตจักร อัครสาวก และผู้ปกครองต้อนรับพวกเขา
และรายงานทุกสิ่งทีพระเจ้าทรงกระทำกับพวกเขา” (กิจการ 15:4) ที่นี้ "คริสตจักร"
ถูกระบุว่าเป็นอัครสาวก ผู้อาวุโส และสมาชิกคนอื่นๆ ในกรุงเยรูซาเล็ม พระคัมภีร์อื่นๆ กล่าวถึง
“คริสตจักร” ในสถานที่อื่น (กิจการ 13:1, โรม 16:1; 1 โครินธ์ 1:2)

ใครเป็นผู้ก่อตั้งคริสตจักรของพระเจ้า?

“... เราจะสร้างคริสตจักรของเราบนศิลานี้ และประตูแห่งนรกจะมีชัยต่อคริสตจักรนั้นไม่ได้” (มัทธิว
16:18)

พระเยซูคริสต์เป็นผู้ก่อตั้งคริสตจักรของพระเจ้า
เขาสัญญาว่าศาสนจักรจะคงอยู่ตลอดไปหลังจากก่อตั้งในช่วงศตวรรษแรก มันยังคงอยู่จนถึงทุกวันนี้
อะไรที่ทำให้คนที่เป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรของพระเจ้าแตกต่างอย่างชัดเจน?

“แต่ท่านไม่ได้อยู่ในเนื้อหาแต่อยู่ในพระวิญญาณ ถ้าพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในท่านจริงๆ บัดนี้ถ้าผู้ใดไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ ผู้นั้นก็ไม่ใช่ของพระองค์” (โรม 8:9)

ผู้ที่มีพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในพวกเขาคือสาวกที่แท้จริงของพระเจ้าและก่อตั้งคริสตจักรของพระเจ้าที่แท้จริง พระกายของพระคริสต์คือผู้ที่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์ (1 โครินธ์ 12:13)

“เพราะว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงนำผู้ใด คนเหล่านี้ก็เป็นบุตรของพระเจ้า” (โรม 8:14)
พระวิญญาณของพระเจ้าทรงแยกคนที่เป็บุตรธิดาของพระองค์ออกจากคนที่ยังไม่ได้รับเรียก

ใครเป็นผู้นำคริสตจักรของพระเจ้า?

“เพราะว่าเรามีเป็นศิระของภรรยา เช่นเดียวกับที่พระคริสต์ทรงเป็นศิระของคริสตจักร และพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของร่างกาย เหตุฉะนั้น คริสตจักรต้องอยู่ใต้บังคับของพระคริสต์นั้นใด ภรรยาจงปฏิบัติต่อสามีของตนทุกอย่างฉันนั้น” (เอเฟซัส 5:23-24 เทียบกับโคโลสี 1:18)

พระเยซูคริสต์เป็นผู้นำคริสตจักรของพระเจ้า
พระคริสต์ทรงรักคริสตจักรและเลี้ยงดูและทำงานร่วมกับคริสตจักรอย่างต่อเนื่องเพื่อเตรียมคริสตจักรให้เป็น
นเจ้าสาวของพระองค์ (เอเฟซัส 5:25-27)

ผู้อาวุโสของศาสนจักรทำหน้าที่อะไร ?

“และพระองค์เองประทานบางคนให้เป็นอัครสาวก ผู้เผยพระวจนะบางคน ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ
บางคนเป็นศิษยาภิบาลและครูบาอาจารย์ เพื่อเตรียมวิสุทธิชนให้พร้อมสำหรับการปฏิบัติศาสนกิจ
เพื่อเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์ ถึงความเชื่อและความรู้ถึงพระบุตรของพระเจ้า ถึงมนุษย์ที่สมบูรณ์
จนถึงขนาดความไปพญูลย์ของพระคริสต์” (เอเฟซัส 4:11-13)

พระเยซูคริสต์ทรงเลือกบางคนเพื่อรับใช้พระกายของพระคริสต์และช่วยให้สมาชิกเติบโตทางวิญญาณ
คำว่ารัฐมนตรีหมายถึง "ผู้รับใช้" ศิษยาภิบาลและผู้อาวุโสคนอื่นๆ
ได้รับเรียกจากพระเจ้าให้รับใช้ความต้องการทางจิตวิญญาณของผู้ที่ถูกเรียก
การสอนที่ถูกต้องเป็นหนึ่งในความรับผิดชอบที่สำคัญของพวกเขา (ข้อ 12-15)

ผู้อาวุโสจะต้องสอนหลักคำสอนและช่วยให้คริสเตียนเติบโตในพระคุณและความรู้ของพระเยซูคริสต์ (2
เปโตร 3:18) เปาโลบอกผู้อาวุโสที่เขาสอนเป็นการส่วนตัวว่า “เหตุฉะนั้นจงระวังตัวและฝูงแกะทั้งหมด
ซึ่งในบรรดาหมู่นั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงตั้งท่านให้เป็นผู้ดูแล
ให้ดูแลคริสตจักรของพระเจ้าซึ่งพระองค์ทรงซื้อมาด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง” (กิจการ 20:28).

อีกครั้งหนึ่ง เขาอธิบายวิธีการที่เขาและอัครสาวกคนอื่นๆ ใช้ในการรับใช้ศาสนจักร
“ไม่ใช่ว่าเรามีอำนาจเหนือความเชื่อของคุณ แต่เป็นเพื่อนที่ทำงานเพื่อความสุขของคุณ
เพราะท่านยืนหยัดอยู่ได้โดยความเชื่อ” (2 โครินธ์ 1:24)

ความรับผิดชอบของผู้อาวุโสของศาสนจักรรวมถึงการดูแลฝูงแกะของพระเจ้า
การนำและดูแลพวกเขาอย่างอ่อนโยนเหมือนผู้เลี้ยงที่ดีดูแลแกะของเขา (1 เปโตร 5:1-3)

พันธกิจของคริสตจักรคืออะไร?

“และข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักรนี้จะประกาศไปทั่วโลกเพื่อเป็นพยานแก่บรรดาประชาชาติ
แล้ววาระสุดท้ายจะมาถึง” (มัทธิว 24:14)

“เหตุฉะนั้นจงออกไปสั่งสอนคนทุกชาติให้เป็นสาวก ให้บังเกิดมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตร
และพระวิญญาณบริสุทธิ์ สอนพวกเขาให้ถือรักษาสังสารพัดซึ่งเราได้บัญชาเอาไว้.” (มัทธิว 28:19-20)

พระเจ้าทรงเรียกผู้คนด้วยเหตุผลหลายประการ
หนึ่งในนั้นคือเพื่อช่วยให้ภารกิจที่มอบให้กับศาสนจักรบรรลุผลสำเร็จในการเผยแผ่พระกิตติคุณและสั่งสอน
ผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกเพื่อให้พวกเขาเข้าใจและดำเนินชีวิตตามวิถีชีวิตของพระองค์
ภารกิจนี้สำเร็จลุล่วงด้วยความพยายามร่วมกันของผู้ที่ได้รับการทรงเรียกของพระเจ้า

เปาโลกล่าวว่าคริสตจักรควรพยายาม

“รักษาความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของพระวิญญาณไว้ในพันธะแห่งสันติภาพ” (เอเฟซัส 4:3)

เปาโลกระตุ้นให้สมาชิกของศาสนจักรทำงานเพื่อเอกภาพและเสริมสร้างความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันนั้นเมื่อพวกเขา
เผยแผ่พระกิตติคุณที่แท้จริงและสร้างสาวก

เปาโลบรรยายถึงเจตคติที่ถ่อมตนซึ่งนำไปสู่ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันทางวิญญาณที่แท้จริงภายในศาสนจักร:

“เหตุฉะนั้นถ้ามีการปลอมโยนใดๆ ในพระคริสต์ หากมีการปลอมโยนด้วยความรัก
หากมีการสามัคคีธรรมของพระวิญญาณ หากมีความเสนาหาและความเมตตาใดๆ
ขอให้ข้าพเจ้าเติมเต็มความชื่นชมยินดีโดย เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน มีความรัก เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน อย่าทำอะไรด้วยความทะเยอทะยานหรือความถือดีที่เห็นแก่ตัว
แต่ให้ถือว่าผู้อื่นดีกว่าตนเองด้วยใจถ่อม ให้คุณแต่ละคนไม่เพียงแต่ดูแลผลประโยชน์ของตนเองเท่านั้น
แต่ยังคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้อื่นด้วย ให้ความคิดนี้อยู่ในท่านซึ่งอยู่ในพระเยซูคริสต์ด้วย” (ฟิลิปปี 2:1-5)

สมาชิกของศาสนจักรได้รับการตักเตือนให้รักและห่วงใยกันเหมือนที่พระคริสต์ทรงรักสาวกของพระองค์
และห่วงใยพวกเขา สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับความพยายามโดยรวมและส่วนตัว

สมาชิกของศาสนจักรถูกคาดหวังให้มาชุมนุมกันเป็นประจำหรือไม่?

“และให้เราพิจารณากันและกันเพื่อปลุกใจให้มีความรักและงานดี
อย่าขาดการประชุมกันเหมือนอย่างบางคน แต่จงตักเตือนกันให้มากยิ่งขึ้น
เมื่อท่านทั้งหลายเห็นวันเวลาใกล้เข้ามา” (ฮีบรู 10:24-25 เทียบกับเลวีนิติ 23:3)

สมาชิกของศาสนจักรต้องทำงานร่วมกันเพื่อทำให้งานมอบหมายที่พระคริสต์ประทานให้สำเร็จลุล่วง
ชุมนุมกันให้กำลังใจกันและรับคำแนะนำในความจริงของพระผู้เป็นเจ้าเมื่อพวกเขาแสดงความรักและการส
ับสนุนซึ่งกันและกัน

ผู้ที่อยู่ในศาสนจักรบทบาทอะไรอีกบ้าง?

“แต่เวลาจะมาถึง และเวลานี้คือเวลาที่ผู้นมัสการที่แท้จริงจะนมัสการพระบิดาด้วยวิญญาณและความจริง
เพราะพระบิดากำลังแสวงหาสิ่งดังกล่าวเพื่อบูชาพระองค์ พระเจ้าเป็นพระวิญญาณ
และผู้ที่มีนมัสการพระองค์ต้องนมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง” (ยอห์น 4:23-24)
คริสตจักรยังประชุมกันเพื่อนมัสการพระเจ้า

ขอให้สังเกตว่าพระคริสต์ตรัสว่าผู้ติดตามพระองค์จะนมัสการพระบิดาด้วย “วิญญาณและความจริง”

คุณกำลังถูกเรียก?

คุณจะรู้ได้อย่างไรว่าพระเจ้ากำลังเรียกให้คุณเปลี่ยนใจเลื่อมใส?
เริ่มต้นด้วยการถามตัวเองว่าสิ่งใดกำลังเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อชีวิตของคุณ โดยเฉพาะในวิธีที่คุณคิด
อัครสาวกเปาโลอธิบายว่า “มนุษย์ปุถุชนไม่ได้รับสิ่งที่มาจากพระวิญญาณของพระเจ้า
เพราะเขาเห็นว่าเป็นสิ่งโง่เขลา และเขาไม่สามารถรู้จักรัศมีเหล่านี้ได้ เพราะพวกเขามองเห็นได้ทางวิญญาณ”
(1 โครินธ์ 2:14) นั่นคือเหตุผลที่พระเยซูตรัสว่าไม่มีใครมาหาพระองค์ได้เว้นแต่พระบิดาจะทรงนำเขาไป
(ยอห์น 6:44)

กล่าวอีกนัยหนึ่ง พระเจ้าต้องทรงกระทำก่อน โดยผ่านฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณของพระองค์
เพื่อเปิดใจของคุณ เพื่อที่คุณจะได้เริ่มเห็นสติปัญญาในวิถีทางของพระองค์และข้อผิดพลาดของคุณเอง
จากนั้นคุณสามารถเริ่มกระบวนการกลับใจที่แท้จริงได้

ทำไมพระเจ้าต้องเปิดใจให้เราเข้าใจก่อน? “เพราะความคิดของเราไม่ใช่ความคิดของเจ้า
และวิถีของเจ้าก็ไม่ใช่วิถีของเรา’ พระเจ้าตรัส ‘เพราะฟ้าสูงกว่าแผ่นดินฉันใด
ทางของเราก็กว้างกว่าทางของเจ้า และความคิดของเราก็กว้างกว่าความคิดของเจ้าฉันใด” (อิสยาห์ 55:8-9)

พระเยซูยกตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่าทำไมพระเจ้าต้องเปิดความคิดของคุณก่อนเพื่อเข้าใจความต้องการ
ของคุณที่จะยอมจำนนต่อพระองค์และยอมให้พระองค์ช่วยคุณในการเปลี่ยนแปลงชีวิตของคุณ

“พวกสาวกมาทูลพระองค์ว่า 'เหตุใดพระองค์จึงตรัสกับพวกเขาเป็นคำอุปมา' พระองค์ตรัสตอบพวกเขาว่า 'เพราะทรงโปรดให้พวกเขาไม่รู้ความลับแห่งอาณาจักรสวรรค์ แต่สำหรับพวกเขา ยังไม่ได้รับ'" (มัทธิว 13:10-11) “เหตุฉะนั้นเราจึงกล่าวแก่เขาเป็นคำอุปมา เพราะว่าดูก็ไม่เห็น ได้ยินก็ไม่ได้ยิน และไม่เข้าใจ และในนั้นคำพยากรณ์ของอิสยาห์ก็สำเร็จซึ่งกล่าวว่า 'เขาจะได้ยินและจะไม่เข้าใจ และดูก็เห็นแต่จะไม่รับรู้'" (ข้อ 13-14)

ตัวอย่างที่คล้ายกันคือคำอุปมาเรื่องฟาริสีกับคนเก็บส่วย “ชายสองคนขึ้นไปอธิษฐานในพระวิหาร คนหนึ่งเป็นฟาริสีและอีกคนเป็นคนเก็บส่วย พวกเขาฟาริสียืนอยู่ และอธิษฐานในใจว่า 'ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอบพระคุณพระองค์ที่ข้าพระองค์ไม่เหมือนคนอื่น—เป็นคนบีบบังคับ คนอธรรม คนเล่นชู้ หรือแม้แต่คนเก็บส่วยคนนี้ ฉันทือคือตลอดสัปดาห์สองครั้ง ฉันให้สิบลดจากทั้งหมดที่ฉันมีอยู่'" (ลูกา 18:10-12)

ชายคนนั้นรู้พระคัมภีร์ เขาสามารถนำไปใช้กับผู้อื่นและเห็นข้อบกพร่องของพวกเขา แต่เขาไม่มีความเข้าใจเพียงเล็กน้อยหรือไม่มีเลยว่าเขาจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงมากเพียงใด

นั่นคือประเด็นของอุปมา พระเยซูตรัสสั่งแก่บรรดา “ผู้ที่วางใจว่าตนชอบธรรมและดูหมิ่นผู้อื่น” (ข้อ 9)

ในทางตรงข้าม ให้สังเกตว่าคนเก็บส่วยตอบสนองอย่างไร

“คนเก็บส่วยซึ่งยืนอยู่แต่ไกลไม่ยอมแหงนหน้าขึ้นดูฟ้า แต่ทูลบอกพูดว่า 'ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดเมตตาข้าพเจ้าผู้เป็นคนบาปด้วยเถิด' เราบอกท่านว่า ชายผู้นี้ลงไปที่บ้านของตน ชอบธรรมมากกว่าอย่างอื่น เพราะทุกคนที่ยกตัวขึ้นจะถูกทำให้ต่ำลง และผู้ที่ถ่อมตัวลงจะได้รับการยกขึ้น” (ข้อ 13-14)

คนเก็บส่วยรับรู้อย่างถูกต้องว่าพระเจ้ากำลังอธิบายให้เขาฟังโดยผ่านถ้อยคำที่ได้รับการเฉลียวใจจากพระคัมภีร์ว่าเขาจะเปลี่ยนแปลงชีวิตของเขาได้อย่างไร เขาเข้าใจประเด็น

พระเจ้ากำลังทำงานร่วมกับเขาเพื่อที่เขาจะได้เข้าใจพระคัมภีร์ได้อย่างถูกต้อง

การตื่นขึ้นครั้งแรกของความต้องการการเปลี่ยนแปลงส่วนบุคคลมักเป็นผลมาจากการค้นพบความจริงของพระคัมภีร์ ดังที่เปาโลอธิบายให้ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสของเขา

“ตั้งแต่เริ่มต้นพระเจ้าทรงเลือกคุณเพื่อความรอดผ่านการชำระให้บริสุทธิ์โดยพระวิญญาณและความเชื่อในความจริง ซึ่งพระองค์ทรงเรียกคุณตามข่าวประเสริฐของเรา

เพื่อให้ได้รับพระเกียรติสิริของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” (2 เธสะโลนิกา 2:13-14)

หากคุณเข้าใจสิ่งที่กำลังเรียนรู้ในหลักสูตรการศึกษานี้จนถึงระดับที่คุณเห็นความจำเป็นในการเปลี่ยนแปลงชีวิตของคุณและเริ่มเชื่อฟังพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าจากใจจริง

แสดงว่าพระเจ้ากำลังทำงานร่วมกับคุณ เขากำลังดึงคุณเข้าหาพระองค์

แรงจูงใจในการมอบชีวิตของคุณแด่พระเจ้าเป็นของขวัญที่คุณควรเห็นคุณค่า

อธิษฐานขอกำลังและสติปัญญาที่จะ

“เติบโตในพระคุณและความรู้ของพระเยซูคริสต์ต่อพระเจ้าและผู้เป็นเจ้าและผู้ช่วยให้ออกของเรา” (2 เปโตร 3:18)

บทเรียนถัดไปของหลักสูตรการศึกษาพระคัมภีร์นี้จะอธิบายอย่างละเอียดถึงการกลับใจและการเปลี่ยนใจ
เลื่อมใส อย่าลืมนึกอย่างละเอียด

อะไรคือ “ความจริง” ที่พระเยซูคริสต์กล่าวถึง?

“พวกเขา [คริสเตียน] ไม่ใช่ของโลก เช่นเดียวกับที่ฉันไม่ได้เป็นของโลก

ชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์ด้วยความจริงของพระองค์ พระวาทะของพระองค์เป็นความจริง” (ยอห์น 17:16-17)

พระคริสต์ทรงระบุว่าสาวกของพระองค์จะเป็นผู้ที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์—แยกไว้—

โดยความจริงของพระเจ้า เป็นเวลาหลายศตวรรษที่มนุษย์ถกเถียงกันว่าความจริงคืออะไร Adlai Stevenson รั้งบารุชชาวอเมริกันในศตวรรษที่ 20 ตั้งข้อสังเกตว่า “คุณจะพบว่าความจริงมักจะไม่เป็นที่นิยม และการแข่งขันระหว่างข้อเท็จจริงที่เพื่อฝันและนำเสนอเห็นด้วยนั้นไม่เท่ากัน”

หลายคนยอมรับประเพณีและขนบธรรมเนียมที่เพื่อฝันเป็นส่วนหนึ่งของศาสนาของพวกเขาซึ่งความจริงของพระเจ้าถูกบดบัง ความจริงของพระเจ้าอยู่ในพระวาทะของพระเจ้าทั้งเล่ม พระคัมภีร์ไบเบิล ทั้งในพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ (มัทธิว 4:4; ลูกา 4:4; 2 ทิโมธี 3:15-17)

พระวาทะของพระเจ้าต้องเป็นพื้นฐานสำหรับความเชื่อของเรา

แทนที่จะเป็นขนบธรรมเนียมประเพณีของมนุษย์ (มาระโก 7:9-13) พระเยซูตรัสว่า:

“และพวกเขานับการเราโดยเปล่าประโยชน์ โดยสอนบัญญัติของมนุษย์เป็นหลักคำสอน เพราะการละทิ้งพระบัญญัติของพระเจ้า ท่านยึดถือประเพณีของมนุษย์” (ข้อ 7-8)

พระคริสต์ตรัสว่าศาสนจักรของพระองค์จะเป็นองค์กรขนาดใหญ่และมีอิทธิพลหรือไม่?

“ฝูงแกะน้อยเอ๋ย อย่ากลัวเลย เพราะพระบิดาของท่านพอพระทัยที่จะประทานอาณาจักรให้แก่ท่าน”

(ลูกา 12:32; เทียบจากเฉลยธรรมบัญญัติ 7:7)

พระคริสต์ทรงบ่งชี้ว่าร่างกายของผู้เชื่อที่แท้จริงจะเป็น “ฝูงเล็กๆ” ซึ่งเป็นกลุ่มที่ค่อนข้างเล็ก

คริสตจักรนั้นอยู่ที่ไหนในปัจจุบัน? คริสตจักรไม่ใช่อาคาร

เป็นคนที่พระเจ้าทรงเรียกให้มีความสัมพันธ์พิเศษกับพระองค์

เป็นผู้ที่ถูกเรียกซึ่งตอบรับคำเชื่อเชิญให้รับพระวิญญูญาณของพระเจ้า

คริสตจักรเป็นผู้เชื่อจำนวนค่อนข้างน้อยที่ติดตามความจริงของพระเจ้า

คำสอนและแบบอย่างของพระเยซูคริสต์

คนเหล่านี้ยังเลียนแบบอัครสาวกของศาสนจักรในศตวรรษแรกอีกด้วย

ศาสนจักรเป็นองค์กรทางวิญญาณที่มีผู้อาวุโสเพื่อช่วยในการจรรโลงใจและเติบโตทางวิญญาณของสมาชิกคนอื่น ๆ สมาชิกของศาสนจักรทำงานร่วมกันเพื่อไปสู่เป้าหมายของความเป็นผู้ใหญ่ทางวิญญาณ การทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน

สมาชิกของศาสนจักรอุทิศตนเพื่อให้บรรลุพันธกิจที่พระเยซูคริสต์ประทานแก่พวกเขาเมื่อเกือบ 2,000 ปีที่แล้ว (เพื่อความเข้าใจที่ดีขึ้นเกี่ยวกับศาสนจักร อย่าลืมขอหนังสือ คริสตจักรที่พระเยซูสร้างขึ้น ฟรี)

กลับไปจุดเริ่มต้น

เมื่อเราเริ่มบทเรียนนี้

เรามุ่งเน้นที่ความปรารถนาของพระเจ้าที่จะเข้าสู่ความสัมพันธ์นิรันดร์กับการสร้างมนุษย์ของพระองค์ พระองค์ต้องการแบ่งปันธรรมชาติอันสูงส่งกับบุตรธิดาของพระองค์ ตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมา พระเจ้าได้เชื่อเชิญบุคคล—รวมทั้งประชาชาติ—เข้าสู่ความสัมพันธ์ในพันธสัญญาพิเศษกับพระองค์ ข้อตกลงอันศักดิ์สิทธิ์ที่ตามมา รวมถึงคำสัญญามากมายที่พระเจ้าทรงทำให้สำเร็จและจะทำให้ประชาชนของพระองค์สำเร็จ

เริ่มต้นเมื่อเกือบ 2,000 ปีที่แล้ว พระเจ้าทรงเชิญชนชาติฝ่ายวิญญาณ ซึ่งถูกเรียกเข้ามาในคริสตจักรของพระองค์ (กาลาเทีย 6:16) ให้มีความสัมพันธ์กับพระองค์ เขาสร้างกระบวนการที่จะเกิดขึ้น พระคัมภีร์เรียกว่าการกลับใจ (กิจการ 3:19; 15:3)

พระเจ้าเรียกเราเข้าสู่ความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระองค์ ขอให้สังเกตว่าพระเจ้าทรง “พอพระทัย” ที่จะประทานพระสัญญาและของประทานของพระองค์แก่เรา “เหตุฉะนั้นเราจึงอธิษฐานเพื่อคุณเสมอว่าพระเจ้าของเราจะถือว่าคุณคู่ควรกับการเรียกนี้ และสนองความยินดีในความดีและงานแห่งความเชื่อของพระองค์ ด้วยอุทยานภาพ เพื่อพระนามของพระเยซูคริสต์ต่อคุณ พระผู้เป็นเจ้าของเราจะได้รับเกียรติในตัวคุณ และคุณในพระองค์ .” (2 เธสะโลนิกา 1:11-12)

ในการเริ่มต้น พระเจ้าให้ทางเลือกที่สำคัญแก่มนุษย์โดยมีต้นไม้สองต้นในสวนเอเดนเป็นสัญลักษณ์ (ปฐมกาล 3) พระเจ้าทรงเปิดโอกาสให้ประชาชนของพระองค์มีส่วนร่วมอีกครั้ง

พระเยซูบอกเราว่า “ฉันคืออัลฟาและโอเมก้า เป็นต้นและอวสาน เป็นต้นและปลาย ความสุขมีแก่ผู้ที่ปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์ เพื่อพวกเขาจะมีสิทธิในต้นไม้แห่งชีวิต และเข้าทางประตูเมืองได้” (วิวรณ์ 22:13-14)

ระลึกถึงสัมฤทธิ์ผลแน่นอนของสัญญาที่สร้างแรงบันดาลใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในพันธสัญญาใหม่ที่เร
ามีกับพระเจ้า พระองค์จะทรงทำให้พระสัญญาสำเร็จลุล่วง!

เขาสรุปความสัมพันธ์ที่พระองค์ต้องการกับพวกเราทุกคนให้เราฟังว่า “ดูเถิด

พลับพลาของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์ และพระองค์จะประทับอยู่กับพวกเขา

และพวกเขาจะเป็นประชากรของพระองค์

และพระเจ้าเองจะสถิตอยู่กับพวกเขาและเป็นพระเจ้าของพวกเขา

และพระเจ้าจะทรงเซ่นน้ำตาทุกหยดจากตาของพวกเขา จะไม่มีความตาย ความโศกเศร้า

หรือการร้องไห้อีกต่อไป ความเจ็บปวดจะไม่มีอีกต่อไป เพราะสิ่งเดิม ๆ ได้ผ่านพ้นไปแล้ว

แล้วพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งตรัสว่า 'ดูเถิด เราสร้างสิ่งสารพัดขึ้นใหม่'

และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า 'จงเขียนเถิด เพราะคำเหล่านี้เป็นความจริงและสัตย์ซื่อ'" (วิวรณ์ 21:3-5)

พระเจ้าทรงเรียก—เชื่อเชิญ—

ให้เราเข้าสู่ความสัมพันธ์นิรันดร์กับพระองค์ในฐานะสมาชิกในครอบครัวของพระองค์ ในบทเรียนต่อไป

เราจะสำรวจว่าพระเจ้าต้องการให้เราตอบสนองต่อการเรียกของพระองค์และพัฒนาความสัมพันธ์ของเรา
กับพระองค์อย่างไร

บทเรียนนี้ครอบคลุมประเด็นสำคัญหลายประการโดยสังเขปเกี่ยวกับแผนและพระประสงค์ของพระเจ้า
สำหรับมนุษยชาติ ตลอดจนการติดต่อและความสัมพันธ์ของพระองค์กับเรา

เพื่อให้เข้าใจประเด็นสำคัญที่กล่าวถึงในบทเรียนนี้ได้ดียิ่งขึ้น โปรดขอหนังสือเล่มเล็กต่อไปนี้ฟรี:

- โทษะตาของคุณคืออะไร?
- ถนนสู่ชีวิตนิรันดร์
- การเปลี่ยนแปลงชีวิตของคุณ: กระบวนการของการกลับใจใหม่
- คุณสามารถมีศรัทธาที่มีชีวิตได้
- พันธสัญญาใหม่: ยกเลิกกฎของพระเจ้าหรือไม่?
- คริสตจักรที่พระเยซูสร้างขึ้น
- พระกิตติคุณแห่งราชอาณาจักร.
- บัญญัติสิบประการ

สำหรับหนังสือแจกฟรี โปรดติดต่อสำนักงานของเราในประเทศของคุณ (หรือประเทศใกล้บ้านคุณ)

ตามรายการด้านล่าง หรือเข้าไปที่เว็บไซต์ของเราที่ www.gnmagazine.org

จุดที่ต้องไต่ตรง

คำถามเหล่านี้มีไว้เพื่อช่วยในการศึกษา
เพื่อกระตุ้นให้เกิดความคิดเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวคิดที่กล่าวถึงในบทเรียนนี้
และเพื่อช่วยคุณนำไปใช้ในระดับส่วนตัว

เราขอแนะนำให้คุณใช้เวลาเขียนคำตอบสำหรับคำถามเหล่านี้และเปรียบเทียบกับพระคัมภีร์ที่นำมา
โปรดอย่าลืมนัดที่จะเขียนความคิดเห็นหรือคำแนะนำใดๆ ถึงเรา
รวมถึงคำถามเกี่ยวกับหลักสูตรหรือบทเรียนนี้

- พระเจ้าต้องเชิญ—หรือเรียก—ผู้คนให้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวของพระองค์ก่อน
หรือขึ้นอยู่กับเราแต่ละคนที่จะเรียกหาพระองค์ก่อน? (มัดธาย 13:1-8, 10-11, 18-23; 22:14; โรม 8:28-30;
ยอห์น 6:44, 65; 1 โครินธ์ 1:2)

- พระเจ้าเสียดสอะไรมากมายเพื่อให้มนุษย์เข้าถึงพระองค์และรับความรอด? (ยอห์น 3:16; ฮีบรู 2:9)

- พระเจ้าต้องการเห็นทัศนคติแบบไหนในตัวเรา?
เราต้องเห็นข้อบกพร่องและความเล็กของเราเมื่อเทียบกับพระองค์หรือไม่? (2 ทิโมธี 2:24-25; อิสยาห์ 66:2;
1 ยอห์น 1:8-9; กิจการ 2:38)

- พระเจ้าให้ความช่วยเหลืออะไรเราเพื่อให้เรามีความสัมพันธ์กับพระองค์? มีเงื่อนไขใด ๆ
ในการรับความช่วยเหลือนั้นหรือไม่? (ยอห์น 14:16-17, 26; 15:26, 16:7; กิจการ 5:32; 10:45; 1 ยอห์น 2:3-
6, 5:2-3)

- โดยผ่านของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์
พระเจ้าทรงขยายโอกาสในการมีความสัมพันธ์กับพระองค์
และประทานของประทานอันเป็นนิรันดร์ที่ประเมินค่ามิได้แก่แต่ละคน ของขวัญชิ้นนี้คืออะไร? (มัทธิว
25:34; 1 ยอห์น 3:1-3; ทิตัส 1:2; โรม 6:23; 8:11, 30; 1 ทิโมธี 6:12; 2 เปโตร 1:4)

- พระเจ้าทรงทำพันธสัญญากับอับราฮัมและต่อด้วยอิสราเอลโบราณ
พระเจ้าตรัสว่าพระองค์จะทรงทำพันธสัญญา “ใหม่” หรือไม่? (ยิระมะยา 31:31-33; ฮีบรู 8:6, 8)

- ใครคือสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้า ครอบครัวของพระองค์? (1 ทิโมธี 3:15; เอเฟซัส 2:19-22; 1
โครินธ์ 12:12, 27)

- อะไรที่ทำให้สาวกที่แท้จริงของพระเจ้าแตกต่างและทำให้พวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรที่แท้จริงของ
พระเจ้า? (โรม 8:9; 1 โครินธ์ 12:13) ชี้ให้ไตร่ตรอง